

Poljudna pravna knjižnica.

Zvezek XVI.

Knjižica 8.

Pristojbine o zapuščinah.

Uredil dr. E. Volčič.

Prvi natis.

Cena 80 vin.

V Ljubljani 1910.

Izdalo in založilo društvo »Pravnik«.

Tiskal A. Slatnar v Kamniku.

== Vsebina „Civilnopravnih zakonov“ ==
(IV. zv. Pravnikove zbirke)

Uvodni zakon k sodnemu pravilniku

Sodni pravilnik

Dodatek I. Podsodnost vojaških oseb

Dodatek II. Zborna sodišča javnega prava

A Državno sodišče

B Upravno sodišče

Dodatek III. Konzularna sodišča

Uvodni zakon k civilnemu pravdnemu redu

Civilni pravdni red

Dostavek I. Postopanje v spornih zakonskih stvareh

Dostavek II. Sklepi, proti katerim ni dopusten a) samostojen
(posebe), b) sploh nikak rekurz

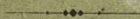
Dostavek III. Odvetniška tarifa

Dostavek IV. Določila o sodnem jeziku

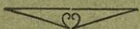
Dostavek V. Sodne pristojbine v post. po civilnopravn. zak.

Kazalo

Zaznamek v tem zvezku priobčenih zakonov, ukazov in razpisov.

Kedor kupi to knjigo na novo, dobi dodatek knjige za
l. 1906—1909 brezplačno.

Splošna vsebina „Zakonov o nespornem sodstvu“
(VI. zv. Pravnikove zbirke)

I. Notarski red

II. Cesarski patent od 9. avg. 1854, dz. 208

III. Predpisi o civilnosodnih depozitih.

Ta zvezek obsega nad 700 strani.

Poljudna pravna knjižnica.

Zvezek XVI.

Knjižica 8.

Pristojbine o zapuščinah.

Uredil **dr. E. Volčič.**

Prvi natis.

Cena 80 vin.

V Ljubljani 1910.

Izdalo in založilo društvo »Pravnik«.

Tiskal A. Slatnar v Kamniku.

Urednik si pridržuje vse pravice.

Kratice.

adv. tar. = advokatska (odvetniška) tarifa.

cp. = civilni pravdni red.

dvd. = dvorni dekret. —

dpd. = dvorne pisarne dekret.

dz. = drž. zak. št. = držav-nega zakonika št.

dež. = dež. zak. št. = de-žel-nega zakonika št.

f. = fin. = finančno.

gl. = glej.

h. = hrvatski izraz.

ir. = izvrš. r. = izvršilni red.

Jm. = mnenje justičnega ministrstva.

jn. = jurisdikcijska norma [sodni pravilnik (poslov-nik)].

m. = min. = ministrski.

not. r. = notarski (belež-niški) red.

o. = odločba. — op. = opomnja.

obj. = objava. — od. = odst. = odstavek.

odz. = obč. drž. zak. = občeni državljanski zako-nik.

O. = izraz izvirnega (Lev-stikovega) prevoda.

or. = opr. r. = opravilni (poslovni) red.

p. z. = pristojbinski zakon.

pat. = patent, ces. pat. = cesarski patent.

rg. = razglas. — rp. = razpis.

su. = zak. o ur. sod. = zakon o uredbi sodišč.

š. = št. = številka.

t. = točka. — trg. = trgov. = trgovinski. — t. p. = tarifna postavka.

T. = sedanja pravna termi-nologija (Babnik-Kavčnik).

u. = ukaz (naredba). —

uk. = ukaznik (Verord-nungsblatt) prav. min.

upr. s. = upravno sodišče.

z. = zak. = zakon. — zz. = obč. zemljiškoknjižni z.

zjz. = zbirka justičnih (pravnih) zakonov.

Bartsch. = Das österreich. Grundbuchsgesetz in sei-ner prakt. Anwendung, v. Dr. H. Bartsch. — 1902.

Budw. = zbornik odločeb upr. sodišča Ad. bar. Bud-winskega.

Gess. = Sammlung von Entsch. des obst. Gerichtshofes zu den Notariats-gesetzen von Dr. Otto Ges-selbauer.

CB. = C. Bl. = Österr. Zentral-
blatt für jurist. Praxis.
GH. = Gerichtshalle. —
GZ. = Gerichtszeitung.
J. = Jk. = judikatna
knjiga vrhovnega sodišča.
JB. = Juristische Blätter.
Links. = Die Rechtsspre-
chung des obst. Gerichtshofes,
von Dr. E. Links.
Now. = Entscheidung des
obst. Gerichtshofes, von
Dr. R. Nowak.
NZ. = Not. Z. = Notariats-
zeitung.
Ö. R. Z. = Österr. Richter-
zeitung.
R. = Rs. = knjiga razsodil
(Spruchrepertorium)
vrhovnega sodišča.

Prs. = Pravnik slovenski.
Reich. = Öst. Notariatshand-
buch für Berufsarbeit u.
Unterricht, von Dr. M.
Reich, k. k. Notar in Le-
oben. 1907.
Rus. = Urs. = upravnega
sodišča odločba.
uzb. = nova priloga civilno-
pravnih odločeb k ukaz-
niku prav. min.
Uzb. = stara priloga c. od-
ločeb k istemu ukazniku.
Zb. = zbornik odločeb vrh.
sod. Glaser-Unger.
Odločbe vrhovnega (najviš-
jega) sodišča v oklepih
(—) so nasprotno ondot-
nim odločbam brez okle-
pov.

Posebni odtis iz IV zvezka
Pravnikove zbirke.

Zapuščinske pristojbine.

**Sodelovanje sodišč pri odmeri in izterjavanju
zapuščinskih pristojb.**

A. Imovinska prenosnina ali dedna pristojbina.

Glavne določbe iz pristojbinskega zakona (p. z.) od 9. febr. 1850, dz. 50 in iz predpisov, dopolnjujočih ta zakon.

a) Predmet pristojbini. Pristojbini je podvržen vsak imovinski prenos za slučaj smrti (§ 1 B p. z.). Pristojbina se odmerja le od čiste zapuščine (glej § 57. p. z. kasneje pod a).¹⁾

¹⁾ **Ogrska, Bosna in Hercegovina.** — O pristojbini za inozemske prenose za slučaj smrti določa za Ogrsko ces. u. 29. dec. 1899, dz. 268 (v moči od 1. januarja 1900):

§ 5. a) Pristojbina za take prenose, kolikor se tiče lastnine, užitka ali rabe nepremičnin, potem takih premičnin, ki so pod fidejkomisno ali fevdno vezjo ali iz katerega drugega razloga, ker so določene gotovemu smotru, pod javno upravo ali nadzorom, se ima odmeriti in plačati v onem državnem ozemlju, kjer nepremičnine leže, ozir. kjer ima za upravo in nadzor omenjenih nepremičnin določeno oblastvo svoj sedež; — b) pristojbina za ostalo

premično zapuščino ima pripasti onemu državnemu ozemlju, katerega državljan je bil zapustnik. Ako ima zapustnik v obeh državnih ozemljih državljansko pravico, potegne pristojbino ono ozemlje, v katerem leži rojstni kraj zapustnika ali, ako je bil rojen v inozemstvu, v katerem je umrl. Ako bi pa tudi v inozemstvu umrl, ima pripasti vsakemu državnemu ozemlju pristojbina polovice proste premične zapuščine.

Te določbe veljajo tudi glede vojstvu pripadajočih zapustnikov.

§ 6. Glede zapuščinskih dolgov v obeh državnih ozemljih deljenih zapuščin veljajo naslednja pravila:

a) dolgove, ki bremene na določenem zapuščinskem predmetu, tako da se za nje ne more seči po ostali zapuščini, je ob odmeri pristojbine vpoštevati le pri onem delu zapuščine, kamor obremenjeni predmet spada; — b) dolgove, za katere je zavezana vsa zapuščina, naj si bodo na posameznih zapuščinskih predmetih zavarovani ali ne, je treba odbiti najprvo od premične zapuščinske imovine. Ako ima pristojbina od te premične imovine pripasti obema državnima ozemljema (§ 5.), in dolgovi ne presegajo premične imovine, jih je razdeliti po razmerju obeh deležev do premične imovine; — c) ako za dolgove zastavljena premična imovina ne zadostuje za njih pokritje, je razdeliti njih nepokriti del na nepremično zapuščino, in sicer po merilu, navedenem pod b); — d) pri razdelitvi, ki jo je izvršiti v zmislu gorenjih odstavkov b) in c), je pa delne sklade vzeti v račun le z onim zneskom, ki se pokaže po odbitku na vsakem teh delnih skladov v zmislu odstavka a) izključno breme nečih posebnih dolgov, kolikor imajo prednostno pravico pred splošnimi dolgovi.

V Avstriji ležeča premična zapuščinska imovina deželanov zasedenih bosansko-hercegovinskih pokrajin ni zavezana nikaki pristojbini c. kr. financ (rp. 11. jan. 1886, š. 40801, uk. fin. š. 2).

Inozemstvo. Glede inozemstva določa min. u. 8. apr. 1854, dz. 84 o uporabi §§ 1 B in 57 p. z.: 1. Navedenim določbam omenjenih zakonov je podvržena tudi

v inozemstvu se nahajajoča zapuščinska imovina v inozemstvu umrlih avstrijskih podanikov izvzemši ono, ki obstoji iz nepremičnin. Tuji državi, v kateri se zapuščinska imovina nahaja, od te imovine, kolikor je v zapuščini, plačane pristojbine in davščine je šteti, ako se prav izkažejo, med zapuščinske dolgove, izvzeti pa treba znesek, ki odpade na nepremičnine, ležeče v inozemstvu. 2. Po omenjenih zakonskih določbah se je ravnati tudi pri tozemski zapuščinski imovini takih oseb, ki niso avstrijski podaniki: a) brez izjeme, kolikor obstoji zapuščinska imovina iz nepremičnin, ležečih v c. kr. avstrijskih državah. Dolgovi, ki bremene i na nepremični, v tozemstvu se nahajajoči, i na inozemski zapuščinski imovini, se morajo odbiti od prve le po razmerju obeh teh delov skupne imovine; b) kolikor obstoji zapuščina iz premičnin, ako se ne dokaže, da premična zapuščinska imovina avstrijskih podanikov radi tega nima nikakšne pristojbine v oni državi, kateri zapustnik pripada. Brezpogojno pristojbine prosta je le v tozemstvu se nahajajoča premična zapuščinska imovina na avstrijskem cesarskem dvoru poverjenih poslanikov, njih poslaniških uradnikov in služabnikov, ako te osebe niso avstrijski podaniki. Ako zapuščina sama v celoti ali deloma ni podvržena omenjenim zakonom, tudi to, kar avstrijskemu podaniku ali inozemcu iz omenjenim zakonom ne podvržene zapuščinske imovine pripade kakor dedščina, volilo ali daritev za slučaj smrti, ne more biti predmet imovinski prenosnini za slučaj smrti. 3. Pri pristojbini zavezani zapuščinski imovini, glede katere razprava ne pristoji avstrijskim sodiščem, morajo dediči v svrhu pristojbinske odmere podati zapuščinski izkaz (§ 46 p. z. in u. 23. marca 1852, dz. 84) neposredno za odmero pristojbine določenemu uradu okraja, kjer je zapustnik umrl, ako pa je umrl v inozemstvu, osrednjemu odredbinskemu (taksnemu) uradu na Dunaju. — Kadar se zahteva pristojbinska oprostitev za premičnino inozemca, mora pred odločbo o dotični reciprociteti, fin. min. dati svoja navodila (rp. fin. min. 10. marca 1894, š. 6918. Fin. u. 2). Ako se vrši razprava pri kakem konzularnem uradu v Levanti, se imajo o inozemski zapuščini odvzeti konzul. pristojb. takse, o zapuščini v tozemstvu pa kakor da se razprava vrši v tozemstvu (rp. fin. min. 14. jan. 1865, š. 487).

O pristojbinah, ki jih imajo plačevati podaniki posameznih tujih držav, glej dodatek VI. v tem (VI.) zvezku Pravnikove zbirke.

b) Dolžnost naznanila. O vsakem zapornem spisu (Sperract), o katerem se ima vršiti zapuščinska razprava, mora sodišče ob rešitvi zapornega spisa uradoma obvestiti za odmero pristojbine določeni urad.¹⁾

Ne glede na to obvestilo mora glavni dedič zapuščine pri razpravnem oblastvu podati izkaz zapuščine, volil, katera je iz nje plačati, in pripadajoče pristojbine. — Ta izkaz mora pokazati:

1. Stanje imetka in dolgov in sicer prvo na podlagi inventarja ali, ako se inventar ni sestavil, na podlagi imovinske napovedi, potrjene po glavnem dediču mesto prisege v zmislu določbe § 57. tega zakona.

2. Katere osebe in s kakimi deleži ali predmeti so dediči ali volilobjemniki zapuščine.

3. Izračun na posamezne osebe odpadajočih pristojbinskih zneskov.

Razpravno oblastvo mora ta izkaz s spisi primerjati in preskusiti, provzročiti, da se izpopolni ali popravi, in čim se je to zgodilo, poslati ga s pojasnilnimi opombami uradu, določenemu za odmero pristojbine.

Kjer se zapuščina razpravlja ustno, je ta izkaz napraviti s sodelovanjem razpravnega oblastva in spisati o tem zapisnik (§ 46 p. z.).²⁾

¹⁾ Glej u.^{fin.} min. 26. dec. 1897, š. 49 na drugem mestu. To naznanilo odpade, ako sploh ni nikake imovine, ali ako imovina v celoti brez odbitka dolgov ne presega 100 K in ima pripasti osebam, omenjenim pod t. t. 106 B a (glej niže) [u. fin. min. 20. apr. 1854, dz. 106, odst. 2.].

²⁾ **Uredba zapuščinskih izkazov.** 1. Pri sestavi v § 46. pz. predpisanega izkaza o zapuščini se je ravnati po priloženem obrazcu (glej dotično stran). Izkaz se deli v štiri dele. 2. V prvem delu „zapuščinska imovina“ je navesti v soglasju z inventarjem, ali ako se ta ni sestavil, s prisego nadomestujočo napovedjo imovine pred vsem nepremična imovina z zakonito pritiklino, in sicer razdeljeno po posameznih za-se celoto tvorečih nepremičninah, potem premičnine, te pa razdeljeno le toliko, kolikor temelji določitev vrednosti na različnih podlagah, kakor: sodni cenitvi, vrednostni napovedi po stranki sami, borznem kurzu. — Vrednostne zneske je treba zapisati v za to določene razpredelke s pristavkom podlage o napovedi. 3. V drugem delu „odbitki“ treba navesti: a) one v izkaz zapuščinske imovine privzete terjatve, o katerih se je pozneje izkazalo, da ne obstoje, ali da njih popolno neizterljivost že prizna dež. dohodarstveno oblastvo, ali da se dokaže še posebej, z ozirom na postavek inventarja ali napovedi imovine, kjer so izkazane kakor zapuščinska imovina. Po istem načinu se treba ravnati tudi glede drugih predmetov, ki so se v inventarju ali napovedi imovine navedli pomotoma kot deli zapuščinske imovine; b) za časa zapustnikove smrti neplačane bolezenske in pogrebne stroške; c) na zapuščinski imovini bremeneče dolgove (passiva); d) one zapuščinske predmete, ki so pripali pristojbine prostim osebam. Vse pod a, b, c, d obsežene odbitke treba navesti razdeljeno, in je pri vsakem postavku dolga označiti, je-li vknjižen ali ne, in na kateri nepremičnini. 4. Koncem tega drugega izkaznega dela je označiti znesek, ki se po odštetju odbitkov pokaže kakor čista pristojbini zavezana imovina. 5. Tretjega izkaznega dela, namreč odkaza zapuščine predmet je razložitev pravnega razmerja oseb, ki imajo biti dediči ali volilojemniki zapuščine, razložba njih deležev in razmerja, v katerem so bili z zapustnikom ob njegovi smrti, po ozirih važnih za izmero pristojbine. Ta razložitev je potrebna le tedaj, ako zapuščina pripade osebam, katerim gre manjša pristojbinska izmera, to je po 1 ali 4 odstotke. Ako so v zapuščini nepremičnine, se mora razločno navesti, na koga preidejo. 6. Predmet četrtega dela tega izkaza so posebne pristojbine, ki jih je plačati za nepremično zapuščinsko imovino in za imovinske pre-

nose, nastopivše pri odkazu zapuščine, ki ne temelje na dedinskem ampak kakem drugem pravnem naslovu. 7. Izkazu treba pridejati v izvirniku ali poverjenem prepisu le tiste priloge, katerih prepisi ali izvirniki niso že pri razpravnem oblastvu; pri dotičnih spisih, ki so pri razpravnem oblastvu, zadostuje, da se sklicuje na nje (u. fin. min. 23. marca 1852, dz. 84).

U. fin. min. 23. marca 1852, dz. 82 določa, da morajo sodišča skrbeti za to, da se sestavijo zapuščinski izkazi v zmislu določeb u. fin. min. 23. marca 1852, dz. 84 (glej zgoraj), ako se sestavljajo s sodelovanjem sodišč. Zato je pri vsakem pristojbinskem uradu pripravljena primerna zaloga tiskanih obrazcev za potrebo sodišča. Ako pa dediči sami sestavijo te izkaze in jih predlože sodišču, jih mora to preskusiti v vsakem oziru, ako so pravilna in popolna. Pri sestavi ali preskušnji zap. izkaza za prave spoznane zneske mora sodišče vstaviti v dotične razpredelke: „priznana vrednost“, „priznani odbitki“, „priznana za odmero pristojbine“.

Rp. fin. min. 25. jul. 1853, dz. 148 določa, da morajo pristojbinski uradi prositi sodišča, da popravijo in popolnijo pomanjkljive zap. izkaze, na katerih podlagi se pristojbina ne more odmeriti s potrebno temeljitostjo. Ako sodišče prošnjo zavrne, je treba izkaz predložiti dež. fin. oblastvu. — Ako se pokaže, da sodno potrdilo ni pravo in brez podlage, je treba to sporočiti deželnemu finančnemu oblastvu, ki mora očitane napake preskusiti, in ako jih spozna za utemeljene, dogovoriti se o tem z višim dež. sodiščem.

O podaljšanju roka za naznanilo določa u. fin. min. 6. apr. 1856, dz. 50: Kadar je plačati pristojbino neposredno in se za nje odmero potrebni izkazi ne morejo predložiti v zakonito določenem roku, je treba prositi za podaljšanje tega roka in dokazati ovire. Prošnja se poda sodišču, ako mora ono naznaniti pristojbini zavezano opravilo, sicer pa pri pristojbinskem uradu. Ako se podaljšanje roka ni zaprosilo, ali ni bilo dovoljeno, in se je prekoračil zakoniti ali podaljšani rok, treba stranke, da izpolnijo svojo dolžnost, prisiliti z redovnimi globami od 10—100 K; in ako bi to ne pomagalo, od 100—200 K. Zapretiti pa se sme tudi plačilo 5% obresti one pristojbine, ki se ima odmeriti, za dobo zamude in naložiti

plačilo tega zneska, ako se ne dokaže, da se je rok zamudil brez krivde pristojbini zavezanega. Redovne kazni nalagajo okrajna fin. oblastva, sodišča pa zaradi zapuščinskih izkazov in sploh, kadar se vrše poizvedbe v podlago odmeri pristojbin po sodiščih. Da se kazni zaradi nereda, katere se ravna po znesku pristojbine, ki jo je še-le odmeriti, izvrše, morajo sodišča na zapuščinskem izkazu ali sploh na dotičnem naznanilu zaznamovati prisodbo redovne kazni in pa prekoračeno dobo.

Sodišča pa oblastvom, odmerjajočim pristojbino **ne predlagajo izkazov o zapuščini** v primerih, ki so omenjeni v § 16. u. od 21. jun. 1901, dz. 75 (glej v ti knjigi kasneje).

V praksi se davčnim oblastvom z listom o odmeri pristojbine ali izkazom o pristojbini pošiljajo tudi zapuščinski spisi sami. Davčna oblastva zahtevajo zapuščinske spise večkrat ponovno in tudi, ne da bi povedala razlog za to. To ni dopustno, ker mora sodnik presoditi, je li naj vstreže takim predlogom. Posebno mora sodnik odkloniti vposlatev sodnih spisov, v katerih so računski zaključki ali bilance, ako oni, iz katerega knjig so se zaključni računi ali bilance izpisale, ni izrekel, da se smejo taki spisi odposlati.

Glede **Ogrske** določa ces. u. 29. dec. 1899, dz. 268:

§ 22. Pri zapuščinah, katerih pristojbine imajo pripasti obema državnima polovicama, je podati za pristojna odmerjajoča oblastva vsakega državnega ozemlja posebne zapuščinske izkaze. — Vsak teh zapuščinskih izkazov mora obsegati vso, v tem ali onem državnem ozemlju pristojbini podvrženo zapuščino, obenem pa označiti, kateri del imetka in dolgov odpade na to ali ono državno ozemlje.

§ 23. Te zapuščinske izkaze je podati, ako se vrši sodna razprava o dotičnem delu zapuščine, pri odmerjajočem uradu, v čigar okraju ima razpravno sodišče svoj sedež.

§ 24. Razun tega primera je podati zapuščinski izkaz o nepremičnini, ležeči v državnem ozemlju, v katerem je zapustnik izključno državljan, o ondi se nahajajoči vezani premični imovini (§ 5 a), slednjič prosti premični imovini (§ 5 b) pri odmerjajočem uradu, v kate-

rega okolišu je zapustnik imel svoje zadnje stanovališče, ako je to stanovališče ležalo v državnem ozemlju, kateremu ima pristojbina pripasti. Drugače je pa podati zapuščinski izkaz o imenovani imovini pri onem odmerjajočem uradu, pri katerem bi se moralo naznaniti po § 20. pravno opravilo o nepremičnem predmetu, ali v katerega okraju se vezana premična imovina (§ 5 a) upravlja. Ako bi bilo po tem pristojnih več odmerjajočih uradov, ima kedor je pristojbini zavezan, izbero, podati izkaz pri tistem teh pristojnih odmerjajočih uradov, pri katerem hoče, s tem, da obvesti ostale urade. — Ako ni v zapuščini niti nepremičnih, niti vezanih premičnih stvari, in je zapustnik imel svoje stanovališče zunaj državnega ozemlja, kateremu ima pristojbina pripasti, je podati zapuščinski izkaz, ako ima pristojbina pripasti v državnem zboru zastopanim kraljevinam in deželam, pri osrednjem odredbinskem (taksnem) in pristojbino odmerjajočem uradu na Dunaju; ako pa pristojbina pripada deželam ogrske krone, pri uradu za odmero pristojbine v Budimpešti.

§ 25. Glede pristojbini zavezane nepremične in premične vezane imovine (§ 5 a), ki ne leži v državnem ozemlju, kateremu je zapustnik izključno pripadal, je podati zapuščinski izkaz pri onem odmerjajočem uradu, pri katerem bi se po § 20 moralo naznaniti pravno opravilo o nepremičnih stvareh, ali v katerega okraju se vezana premična imovina upravlja. Ako bi bilo po tem pristojnih več odmerjajočih uradov, ima, kedor je pristojbini zavezan, izbero, podati izkaz, pri katerem teh pristojnih odmerjajočih uradov hoče, s tem, da obvesti ostale urade.

c) Oblastva, ki odmerjajo pristojbino. 1. Uradi za odmero pristojbine. Glej § 46 p. z. zgoraj (s. 293) in § 9. z. 18. jun. 1901, dz. 74 — niže v tem dodatku.

2. Sodišča. Pristojbine od zapuščin, katere sestojе le iz premičnin in se sodno razpravljajo, ni plačevati več neposredno, temveč s kolkovnimi znamkami, ako pristojbina brez izredne doklade ne presega 40 K. Pristojbini zavezanim se daje na izbero, plačati to pristojbino, tudi ako

presega znesek 40 K, s kolkovnimi znamkami na način, ki je predpisan za to ali neposredno. — Pristojbine imenovanih zapuščin mora razpravni sodnik odmeriti in zato uradoma preskusiti resničnost napovedanih dolgov in odbitkov. Odmerjeni pristojbini vstrezajoče kolkovne znamke se morajo tekom 8 dni po končani razpravi prilepiti na zapuščinski izkaz, podan po dediču, ali na razpravni zapisnik, prepisati z opravično številko vloge ali zapisnika in slednjič prepečatiti. (§ 6 C z. 13. dec. 1862, dz. 98.)¹⁾

¹⁾ U. 29. avg. 1899, uk. 36. opozarja sodišča, da razpravni sodnik po § 6. C zak. od 13. dec. 1862, dz. 89 tudi tedaj nê sme odmeriti pristojbine, ki bi presegala znesek 50 K, ako stranka voli plačilo s kolkovnimi znamkami, k čemur je pri zapuščinah, ki obstoje le iz premičnin, upravičena po § 6. nav. zakona. Razpravni sodnik mora donešene kolkovne znamke sicer tudi v tem primeru sprejeti in jih pritrditi na zap. izkaz ali razpravni zapisnik ter razveljaviti, zap. izkaz pa poslati prist. uradu, da ta odmeri pristojbino, pri čemer mora odračunati s kolkovnimi znamkami plačani znesek.

U. 27. dec. 1888, š. 19341, uk. 51 opominja sodišča:
1. da se določba § 72. pz. ni spremenila z z. 13. dec. 1862, dz. 89 in se torej zapuščina ne sme prisoditi, dokler se ni pristojbina plačala ali zavarovala; — 2. da se mora po § 6 C nav. zak. resničnost napovedanih dolgov in odbitkov uradoma preskusiti in se je ravnati pri tem po določbah § 57. p.z. in 5. do 8. odst. u. 25. jul. 1853, dz. 148; — 3. da je k pogrebnim troškom računati in od pristojbini zavezane zapuščine odbiti troške za nagrobne spomenike in grobnice po § 549 odz., bodisi da je njih pla-

c/2 Zapuščinski sodnik, ki odmeri pristojbino, deluje le mesto pristojbino odmerjajočega oblastva, finančna oblastva smejo predrugачiti tako odmero. Rus. 2. aprila 1895, š. 1717, JB. 1895/32; pritožba ne gre na viša sodišča, temuč na finančna oblastva. 3. marca 1908, RV 189/8, uzb. 1155.

čilo zapustnik odredil sam, ali da so ga dediči prevzeli prostovoljno, ako so stanu in imovini zapustnika primerni, potem darove za uboge, katere je določil zapustnik za spremstvo pri pogrebu, ali druga podobna vračila, ne pa troške za sedmino in žalna oblačila. — 4. da je pri prepustitvi zapuščin mesto plačila osebno razmerje, v katerem je prevzemnik zapuščine do zapustnika, brez vpliva na dolžnost radi pristojbinskega plačila.

U. 26. dec. 1897, š. 30106, uk. 49, s katerim so se deloma spremenili u. 31. marca 1885, uk. 31, 27. dec. 1888, uk. 51, 8. jun. 1890, uk. 27 in 30. aprila 1894, uk. 17, uvaja za vročbe pristojbinskih stvari pristojbinskemu uradu (§ 344, š. 5 in 358, odst. 3. or.) dve posebni vročilni knjigi: vročilno knjigo za smrtovnice in vročilno knjigo za pristojbinske stvari. S prvo se naznajo smrtovnice, izvzemši primere, kedar odpade vsako naznanilo pristojbinskemu uradu, ker se sploh ni našlo nič imovine, ali pa ker imovina brez odbitka dolgov ne presega 100 K in ima zapuščina pripasti v t. post. 106 B. f p. z. navedenim osebam. Z drugo se vročajo pristojbinske stvari, ki se morajo po veljajočih predpisih v spornem ali nespornem postopku sporočiti pristojbinskemu uradu. — Imenovani knjigi imata nadpisa: „za smrtovnice“ ozir. „za pristojbinske stvari.“ Rubrike 1—3 izpolnijo sodišče, 4—6 pa davčni (pristojbinski) uradi. — Obe knjigi se morata skleniti koncem koledarskega leta in do 15. prih. meseca poslati brez dopisa fin. oblastvu prve stopinje. Hranita se v registraturi po predpisu u. 31. marca 1885, uk. 31, uničita pa v zmislu § 295, odst. 1. ar. po 10 letih. — Zaznamkov o zapuščinah uvedenih z. u. 27. dec. 1888, uk. 51 in 8. jun. 1890, uk. 27 sodiščem ni treba pisati več. Mesto teh se obveščajo fin. oblastva o dotičnih podatkih z „listom o odmeri pristojbine,“ ki ga mora sodišče spisati vselej, kadar odmeri imovinsko prenosnino o primeru smrti, ali ako se zapuščinska razprava, o kateri se je smrtovnica sporočila pristojbinskemu uradu, konča, ne da bi bilo treba odmerjati pristojbino (ker se pozneje izkaže, da ni imovine, ker po t. t. 106 B. f pristojbine ni treba plačati ali radi zapadlosti). — Donesenih kolkovnih znamenj ni prilepiti na list o odmeri pristojbine, temveč po predpisu § 6. C, š. 3. z. 13. dec. 1862, dz. 89 na zapuščinski izkaz ali razpravni zapisnik, kjer pa ni

treba pristojbine navajati na drobno (specifikovati). — Liste o odmeri pristojbine je treba sporočiti pristojbinskemu uradu z vročilno knjigo za pristojbinske stvari, potem ko se je odmerjena pristojbina plačala, ali, ako se je v § 26. a p. z. določeni osemdnevni rok zamudil, potem ko se je izpolnil na hrbtu (drugi strani) lista tiskani uradni izvid, takoj pa, ako izkazujejo le, da se pristojbina ni odmerila.

U. 7. okt. 1899, uk. 38 naroča sodiščem, da morajo v zmislu § 11. z. 18. jun. 1901, dz. 74. glej kasneje pod . . .) radi dolžnosti obrestovanja zapuščinskih pristojbin na vsakem zapuščinskem izkazu natančno označiti dan, katerega se je podal pri razpravnem sodišču, in določa novo obliko listom o odmeri pristojbine, kakor je razvidno na drugem mestu tega odstavka.

Fin. min. je v sporazumu s pravosod. min. z r. 4. nov. 1902, š. 24886 odredilo, da se mora razpravno sodišče obvestiti o vsaki odmeri ali oprostitvi in o popolnem vplačilu zapuščinske pristojbine, pri čemer se je posluževati predpisanih obrazcev. Pri vplačilnem obvestilu se je ozirati razun na državno pristojbino tudi na druge morebitne zapuščinske davščine.

U. 10. nov. 1902, uk. 50 je gorenji ukaz naznanilo s tem, da se smejo potrdila o popolnem vplačilu pristojbin vpoštevati le tedaj, ako so na njih predpisani podpisi in uradni pečat.

Ravnotako mora zaračunajoče oblastvo zapuščinskemu sodišču takoj naznaniti vsak odpis zap. pristojbine, ki se ni mogla izterjati (u. 29. maja 1903, uk. 18 vsled rp. fin. min. 23. maja 1903, š. 75587 ex 1902).

Glej tudi predpise o pristojbinah pri prezadolženih zapuščinah niže v dotičnem (/) odstavku.

d) Ocena zapuščine. Pristojbini je zavezana vsa zapuščina umrlega, ki je imeti za čisto zapuščinsko imovino po odbitku na nji bremenečih dolgov, potem bolezenskih in pogrebnih stroškov. Volila vsake vrste, pristojbine in davščine, ki jih je plačati prav iz zapuščine, dalje zakonito šesttedensko vzdrževanje ostale soproge,

poslov in domačinov, se ne smejo odtegniti od zapuščine pred izračunom pristojbine (§ 57. odst. 1. p. z.).¹⁾

Kakovost zapuščine, da je prostolastna imovina (alod), fidejkomis ali fevd, ne ustanavlja nikakega razločka v dolžnosti za pristojbinsko plačilo (§ 57. odst. 2. pz.).²⁾

V inozemstvu ležečih zapustnikovih nepremičnin ni privzeti k pristojbini zavezani zapuščini, od katere se tudi ne smejo odbiti bremena, držecha se teh nepremičnin.

Pač pa je k pristojbini zavezani zapuščini privzeti zapustnikove v inozemstvu naložene glavnice in sploh terjatve do inozemcev, naj si bodo pri inozemskih zemljiščih zavarovane ali ne, pri inozemskih javnih zakladih naložene ali po zasebnikih dolžne, v obliki menjic, navadnih zadolžnic ali vrednostnih papirjev katerega koli imena.

Dolgove, ki bremene na nepremičnini v inozemstvu ležeči, kakor tudi na tozemski zapuščinski imovini, je odbiti od te le po razmerju obeh teh delov skupne imovine. Tej zapuščini je privzeti nadalje tudi one zapustnikove terjatve, katere dedič ali volilojemnik dolgujeta zapuščini, tudi tedaj, ako so se jima odpustile vsled postavitve dedičem ali vsled volila.

Pri odmeri te pristojbine ni delati razlike med izterljivim in neizterljivim imetkom; stranki je pa na prosto, prositi proti izkazu negotovosti ali popolne neizterljivosti pri kameralnem deželnem oblastvu za znižanje pristojbine, in to oblastvo mora tako prošnjo po izkazanih razmerah ocenjevati pravično. Vendar se mora podati taka prošnja

še pred prisodbo, ker po prisodbi dedščine se pristojbina ne zniža več.

Dolgove in izdatke, ki jih je odbiti od zapuščine, morajo dediči s potrebnimi listinami izpričati ter izkazati verjetno. Kedor hoče kako stvar, ki je spadala do zapustnikove smrti k njegovi imovini, plačilu pristojbine odtegniti s trditvijo, da je prešla nanj po daritvi za živih, mora to trditev dokazati, ker se sicer vrednost te stvari pritegne pristojbini zavezani zapuščini (§ 57. [konec] p. z.). (Glej §§ 13, 15, 16, 17 in 18, z. 18. jun. 1901, dz. 74 koncem tega sestavka.)³⁾

¹⁾ **Zapuščinska imovina.** Zavarovalne vsote polic, glasečih se na imetnika ali prinesca so pristojbini zavezane (r. fin. min. 17. sept. 1895, š. 27436). — Ako o priliki zapuščinske razprave zapuščinski upravičenec prostovoljno poviša dedni delež, dolžni delež ali volilo drugega deležnika zapuščine, je podvržena ta naklonitev daritveni pristojbini, če so podani pogoji § 1. z. 9. febr. 1850, dz. 50, ozir. § 4. z. 13. dec. 1862, dz. 89 (r. fin. min. 23. nov. 1900, š. 49381).

Zneski, s katerimi je zapustnik svoje življenje zavaroval v korist svojim zakonitim dedičem, se nimajo računati med zapuščinske terjatve, ker so samo dediči upravičeni iz zavarovalne pogodbe, ne pa zapustnik niti zapuščinski sklad (fin. min. u. 1. jul. 1868, š. 19291).

Glede **odbitkov** določa r. fin. min. 15. dec. 1852, š. 40322, odst. 6: Razun dolgov, bolezenskih in pogrebniških troškov je odbiti od zapuščinske imovine vse, kar bi bil zapustnik dolžan dati iz svoje imovine in vse, kar ni bilo njegova last, torej kar je last njegove soproge, otrok in sploh tuja last, dota soproge, ako se ni izrecno prepustila v moževo last in vse, kar je preživeli zakonski drug pridobil z vkupnostjo imovine za živih. Kar preživelemu zakonskemu drugu pristojna iz vkupnosti imovine za primer smrti, se ne sme izločiti iz zapuščine. Po državljskih zakonih treba presojati, kateri dolgovi se smejo od zapuščine odbiti ob vkupnosti imovine med možem in ženo. Pred odmero pristojbine ni dopustno odbiti razpravnih

troškov, troškov inventarja, cenitve, dražbe in troškov shranjevanja zapuščine i. t. d. Med dolgove je šteti le take davščine in pristojbine, ki bi jih imel plačati že zapustnik. — Volila, katera je izročiti državnemu ali po tem zalaganemu zakladu, je izločiti iz pristojbini zavezane zapuščine.

Dajatve siromakom, ki jih zapustnik določi za spremstvo pogreba in enako, niso volila, temuč del pogrebnih troškov, torej zanje ni dajati pristojbin (fin. m. rp. 26. marca 1853, š. 1500). K pogrebnim troškom ne spadajo zneski za mrtvaške maše, ki se ne bero ob pogrebu (Rus. 20. aprila 1892, š. 1266, Budw. 6553). — Troški za spomenike ali rakve se po § 549 odz. računijo k pogrebnim troškom, če so primerni stanu in imovini pokojnika, pa naj jih je odredil sam ali naj jih je dedič prevzel prostovoljno (fin. min. rp. 2. marca 1869, š. 5306). — Ob imovinski skupnosti treba po § 1235 odz. bolniške troške odšteti od vse v skupnost spadajoče imovine; pogrebni troški pa se imajo po § 549 odz. odvzeti od prave zapuščine še le potem, ko se je izločila preživelemu soprogu pripadajoča imovinska polovica (fin. min. rp. 20. okt. 1870, š. 29079). — Iz u. fin. min. 25. jul. 1853, dz. 148: 5. Zapuščinskih dolgov, o katerih se sodišču ne podajo potrebne verodostojne listine ali druga dokazila, praviloma ni vpoštevati, obenem pa jih je naznaniti pristojbini zavezanemu s pristavkom, da mu je dano na voljo, da donese potrebni izkaz pozneje z rekurzom. Glede vprašanja, katere listine in druga dokazila je imeti po njih kakovosti za verodostojne za odmero pristojbin, je treba razločevati med terjatvami do zapuščine ali iz te plačanimi izdatki, ki se nanašajo na zapustnikovo zadnjo bolezen in pogreb, ali take potrebščine zapustnika in njegovih po njem oskrbovanih domačinov, za katere se pri izposojilu ali izplačilu navadno ne izdajajo pravne listine in med terjatvami druge vrste. Za verodostojen izkaz terjatev prve vrste se smejo sprejeti, ako se ne predlože dokazne listine, ki so potrebne za terjatve druge vrste, računi (konti) in, ako so terjatve že plačane, pobotnice onih oseb, ki imajo, ali so imele terjati, ali tudi po teh osebah neposredno pri sodišču pismeno ali ustno podane prijave njih terjatev, kolikor so jih dediči priznali, ako so primerne rodbinskim, stanovskim in imovinskim raz-

meram zapustnika, ali, kolikor se tičejo pogrebnih troškov, ki se ne zde primerni, ako temelje na naredbi poslednje volje ali krajevni šegi, in ako sodišče potrdi to okolnost. Terjatve in izdatke te vrste, ki ne ustrezajo omenjenim razmeram, ali se na omenjeni način ne upravičijo, treba znižati na njih pravo mero, ali jih ni upoštevati. O tem treba obvestiti pristojbini zavezanega kakor je rečeno zgoraj. — Za verodostojen izkaz o terjativah druge vrste je imeti: a) pravne listine, katere so izdali zapustnik sam ali take osebe, katerim je bil ta pravni naslednik ali pooblastitelj, ako se podajo v izvirniku ali poverjenem prepisu. Vendar se mora, ako naj bo zapustnik zavezan kakor pravni naslednik, primerno izkazati prehod obveznosti na njega, in, ako naj bo zavezan kakor pooblastitelj, pa po njem dano pooblastilo; b) pri hipoteciranih terjativah izpiske iz javnih knjig; c) pri terjativah obrtnikov, katere ne spadajo k terjativam prve vrste, sodno poverjene izpiske iz obrtnih knjig; d) pobotnice javnih oblastev in uradov o plačilih in dajatvah dedičev za zapustnika; e) pravno-močna razsodila oblastev in sodišč, ako je oblastvo na ta razsodila oprte terjatve izkazalo, da so zaostale, in jih je upravičenec sam pri razpravnem oblastvu prijavil in uveljavil proti zapuščini. Vendar so izključena od tega ona civilnopravna razsodila, ki temelje izključno le na priznanju dediča (po r. fin. min. 14. avg. 1866, š. 36617 pa ne spadajo sem le ona razsodila, ki temelje na izrecnem priznanju dedičev, ampak tudi ona, ki priznavajo obstoj terjatve le na podlagi molčečega priznanja dediča, t. j. zlasti tedaj, kadar se dedič na tožbo ne odzove in se pusti kontumacirati; f) s terjativami, ki so se uveljavile na podlagi priznanja o dolgu, izraženem o naredbi poslednje volje, je ravnati, ako ni drugega dokazila, kakor z volili. Ako se pa priznavajo izrecno, da so plačilo za opravljena dela, in se ta dokažejo, jih je odbiti kakor dolgove s cenilno vrednostjo teh del. Ako sodišče izrecno potrdi, da je dozvedelo tudi resničnost terjatev, ki se zahtevajo od zapuščine, in pa izdatkov, ki so se iz nje pokrili, k čemur je upravičeno v lastnosti varstvenega ali skrbstvenega oblastva, ako so vsi dediči ali eden izmed njih varovanci ali oskrbovanci je imeti za verodostojno izkazane dolgove, če je sodišče potrdilo, da so resnični. Ako sodišče izrecno ne potrdi, da priznava resničnost

dolgov na podlagi poprejšnjih sodnih poizvedeb, mora odmerjajoče oblastvo odločiti samostojno (p. fin. min. 6. maja 1898, š. 45840 ex 1897). — (Navedba v točki 5. (ravnokar) pozvanega u. ni izključna (taksativna), dovoljena so drugačna izkazila. Rus. 17. dec. 1901, š. 9556, Budw. 655 F.) — 6. Ako se v zapuščinskem izkazu uveljavlja neizterljivost ali negotovost terjatve, se je z ozirom na odredbo § 57. p. z. obrniti vselej na deželno finančno oblastvo, da odloči ono. 7. Ako se je pri določitvi čiste pristojbini zavezane zapuščine dopustil odbitek, ki po zakonu ni dopusten, ali ako se je vrednost zapuščine ali njenih posameznih predmetov izračunila nepravilno, je številko popraviti, pristojbino predpisati po popravljeni številki in obenem naznaniti pristojbini zavezanemu razlog poprave. 8. Ako se vrednost zapuščinskih predmetov ni dozvedela na način, ki zadošča predpisom, se je obrniti na deželno finančno oblastvo, da poda navodila.

Z dolgovi in terjatvami, dotami in nasprotninami, o katerih ni drugega dokaza, kakor zapustnikova poslednjevoljska naredba, se ravna kakor z volili. Rus. 9. febr. 1892, š. 445. — Če se oporočno priznana terjatev zapuščinskooblastno likviduje med zapuščinskimi dolgovi, je tudi finančno oblastvo vezano na ta nazor. Rus. 4. jun. 1884, š. 1055. — Fin. min. je 2. maja 1907, š. 18991 objavilo prav. ministrstvu (uk. 1907. str. 163), da velja še rp. fin. min. od 21. jun. 1901, št. 26606, po katerem so pismene izjave o dolgu med izdateljem in zapustnikom, katere so napravljene zaradi odmere zapuščinskih pristojbin, pogojno proste pristojbin po t. p. 102, lit. d. p. z., če se v zmislu predpisa p. 5. predhodnih pripomb k tarifi pristojb. zakona od 9. febr. 1850, dz. 50 na mestu, kjer bi imel biti kolek, navede svrha listine in oseba, katera jo ima rabiti v to. — Ako ni teh pogojev, se imajo pa take prijave kolkovati s kolkom 1 K za vsako polo po t. p. 116 a, bb), z. 13. dec. 1862, dz. 89.

²⁾ **Fidejkomisi.** Iz rp. fin. min. 20. junija 1899, š. 34044: Dolgove, ki so se napravili s sodnim odobrenjem (obremenilni dolgovi, § 635 odz.) je vpoštevati pri odmeri pristojbine, in sicer: 1. pri stvarnih fidejkomisih za passiva; 2. pri denarnih fidejkomisih — ako se je izvršila obremenitev s tem, da se je potegnil del glavnice, tako, — da je določiti v podlogo odmeri fidejkomisno

imovino, ki je ob času pripada obstajala dejansko. V primerih pa, pri katerih se je obremenitev fidejkomisne imovine izvršila z zastavo papirjev, je ravnati kakor ad 1. Terjatve na razdolžitve, ki je nastala z obremenilnimi dolгови za fidejkomis proti imetniku fidejkomisa, ni jemati v račun za pomnožitev aktivne imovine.

Substitucije. Rp. fin. min. 7. maja 1855, š. 1032 določa: Pri fidejkomisarnih substitucijah (§ 608 odz.) je odmeriti pristojbino za substituta vselej z ozirom na njegovo osebno razmerje z ono osebo, ki je odredila fidejkomisarno substitucijo; pri odmeri pristojbine od fidejkomisov pa je z ozirom na § 57 p. z. vpoštevati vselej osebno razmerje zadnjega fidejkomisnega posestnika s pridobiteljem fidejkomisa.

³⁾ Iz ces. u. 19. marca 1853, dz. 53, § 1.: Z obveznostmi, ki se nalože pridobiteljem za primer smrti v korist tretjim osebam, je ravnati kakor z volili in s temi osebami kakor z volilojemniki. Ako se s tako odredbo pridobitelju zapuščine, njenega dela ali volila naloži le časovna utesnitev v izvrševanju lastninske pravice, kakor: služnost vžitka, rabe stanovanja ali na omejeno dobo določena dajatev v naravi ali denarju, tedaj treba ravnati po določbah § 58. p. z. Določitev vrednosti in odmero pristojbine je poočititi praviloma za vsakega dediča in volilojemnika. Ako je pa razmerje vseh ali nekaterih dedičev ali volilojemnikov do zapustnika tako, da odpade nanje pristojbina po enakem odstotku, se sme odmerjajoči urad, ako pristojbini zavezani ne prosijo, da se ločeno naznanijo zneski, ki se tičejo vsakega posameznega, ali ako druge okoliščine ne zahtevajo take ločitve, omejiti na to, da skupno odmeri pristojbino od cele ali delne zapuščine podvržene enakemu odmerilnemu odstotku, čeprav zapuščina pripade več pridobiteljem, in da pristojbino izterja iz zapuščine ali od dediča, s pridržkom pravice, pristojne temu po § 73, š. 2. p. z.

U. fin. min. 30. dec. 1899, dz. 3 ex 1900 določa: Pri splošni vkupnosti imovine med možem in ženo za slučaj smrti v zmislu §§ 1233 in nasl. odz. pripada ob smrti enega zak. druga praviloma vsa vkupnosti pritegnjena imovina po t. p. 42, opomnja in t. t. 106 B z. 9. febr. 1850, dz. 50 pristojbini za imovinske prenose za primer smrti.

Od tega pravila pa so le-te izjeme: Nepremičnine, pri katerih je bil zapustnik sam vknjižen za lastnika, so tudi glede svoje vrednosti predmet davščini, in sicer je plačati od vrednosti ene polovice pristojbina za prenos iz naslova vkupnosti imovine za primer smrti, od vrednosti druge polovice pa pristojbina za prenos na podlagi dedinske pravice. — Ako sta bila pa mož in žena vknjižena solastnika nepremičnine vsak na polovico, je podvržena davščini le na zapustnika odpala polovica nje vrednosti, na ime preživečega zak. druga vknjižena polovica pa ni predmet davščini.

Ako je bil končno pri obstoju splošne zakonske vkupnosti imovine za primer smrti zak. drug pri enem zemljišču sam vknjižen lastnik, tedaj glede polovice, ki ostane tudi po smrti drugega zakonca v njegovi lasti, sploh ni bilo nikakega prenosa imovine in zato ta polovica pri odmeri pristojbine ne pride v poštev. Druga polovica, ki je del imovine umrlega zak. druga, je pa podvržena davščini. Po predstoječih predpisih se je ravnati tudi pri zemljiško-knjižno vpisanih terjatvah ob splošni zak. vkupnosti imovine za primer smrti.

Pri uporabi nav. ukaza je fin. min. razglasilo glede vpoštevanja dolgov z rp. 15. jun. 1900, š. 10875, da je pri odmeri pristojbine s polovico na preživečega zak. druga prepisanega zemljišča izločiti tudi na to polovico sorazmerno odpali del dolgov vkupne imovine, in sicer brez ozira na to, je-li so dolgovi umrlega ali preživečega zak. druga (§ 1235 odz.). Delež, ki je na ta način izločiti iz dolgov, se ima izračunati po proporciji: skupna imovina proti vrednosti nepremičnine ozir. terjatev, ki je izločiti, sta med sabo v takem razmerju kakor skupni dolgovi proti x. Pogrebni troškov pri tem ni vpoštevati, temveč imajo se odbiti v celoti od zapuščinske imovine.

e) Odmera pristojbine pri nekaterih vrstah volil. Ako lastnina kake stvari po dedščini ali volilu preide na drugega, se ima odmeriti pristojbina od polne vrednosti te stvari po razmerju pridobitelja z zapustnikom.

Ako pa se voli raba ali užitek kake stvari, n. pr. dedščini pripadajoče hiše, je treba razloče-

vati, je-li se je ta užitek ali raba naklonila za vse življenje ali za nedoločen ali določen čas.

Ako se voli užitek ali raba za vse življenje volilojemnika ali kake druge osebe, ali za nedoločen čas, je treba poizvedeti vrednost stvari, katere užitek ali raba se je volila, in odmeriti pristojbino od polovice vrednosti za užitek ali rabo, od druge polovice pa za prenos snovi po razmerju davščini obveznega z zapustnikom.

Ako pristoji volilojemniku užitek ali raba za določen čas, vendar dlje kakor za deset let, se odmeri pristojbina ravno tako kakor pri užitku ali rabi za nedoločen čas; ako pa doba užitka ne presega desetih let, se določi pristojbina za užitek ali rabo po celem njih znesku za vso njih dobo po razmerju uživalca ali k rabi upravičenega z zapustnikom, od ostale vrednosti stvari zadeva pristojbina dediča ali volilojemnika, kakor je določena za tako vrednost.

Po istem razmerju se je treba ravnati, ako gre za volilo pokojnine ali letne rente (§ 58 p. z.).

Z daritvami za slučaj smrti in imovinskimi pridobitvami po dedinskih pogodbah je ravnati glede odmere pristojbine kakor z volili in dedščinami.

Po istih pravilih je ravnati tudi z užitkom ali pravico rabe, podeljenih neodplatno z daritvijo za živih glede pristojbine, zadevajoče uživalca ali upravičenca k rabi (§ 59. p. z.).

f) Plačilo pristojbine in zaveza za njo. K neposrednjemu plačilu pristojbine je zavezan pri dedščinah, volilih in darilih pridobitelj za znesek, spadajoč na stvar, ki jo je pridobil,

ako sta pa pridobiteljja iste stvari dve ali več oseb, le-te nerazdelno (§ 550 odz.). 668 p. z. (Glej tudi § 17. z. 18. jun. 1901, dz. 74. koncem sestavka.) — Pristojbina imovinskih prenosov bremeni na stvari, tvoreči predmet prenosa, in ima prednost pred vsemi, iz zasebno pravnih naslovov izvirajočimi terjatvami; to velja zlasti o pristojbini za dedščine in volila ter sodišče mora pri opravi sodne zapечатbe in sestavi inventarjev primerno preskrbeti za zavarovanje pristojbine. Dokler ni pristojbina od zapuščine in volil plačana ali popolnoma zavarovana, se zapuščina prisoditi ne sme. Pristojbina vpisa (vpisnina) v javne knjige za pridobitev stvarnih pravic bremeni na stvarni pravici, pridobljeni z vpisom, in ima pri nji prednost pred vsemi, iz zasebnopravnih naslovov izvirajočimi terjatvami (§ 72. p. z.).¹⁾

¹⁾ Ta prednostna pravica ugasne 3 leta potem, odkar bi moral davku zavezani vsled plačilnega naloga plačati pristojbino, vendar ne da bi se državnemu zakladu pristojne terjatvene pravice kratile proti davku zavezanemu. Uporaba zakonitih sredstev za izterjanje pristojbine prekine to zastaranje prednostne pravice. Ako se o pravem času ne plača, je predpisani pristojbinski znesek na zahtevanje urada, kateremu je naročeno izterjanje pristojbine, poočititi v javnih knjigah, kjer obstoje. Ako je v takem primeru prednostna pravica državnega zaklada po preteku časa ugasnila, ostane znesek pristojbine vendar na nepremičnini bremeneč z ono prednostjo, katera vstreza času, ob katerem je bil ta znesek vpisan v javne knjige (u. fin. min. 3. maja 1850, dz. 181, odst. 14).

V popolnitev določeb § 72. p. z., potem odst. 14. u. 3. maja 1850, dz. 181 se odreja, da ugasne prednostna pravica, pristojna glede pristojbin od imovinskih prenosov v primeru, da daje zakon za plačilo pristojbin, katerim je predmet zavezan, rokove, še-le po treh letih, ko je pretekel dotični zakoniti rok (z. 13. decembra 1862, dz. 89, § 11).

Min. u. 13. dec. 1852, dz. 256 opozarja, da je v u. fin. min. 3. maja 1850, dz. 181 omenjeno poočitbo pristojbinskih zaostankov v javnih knjigah po veljajočih predpisih moč opraviti le z vknjižbo ali predznambo, ne pa z zaznambo. V ta namen naj davčni uradi zaprosijo pristojno sodišče in, ako naj se zastavna pravica vknjiži, naj pridenejo duplikat plačilu zavezani stranki vročenega plačilnega naloga z izkazom vročbe in uradnim potrdilom, da je postal nalog pravnomočen in da je pristojbina v napovedanem znesku v resnici še na dolgu, v vsakem primeru pa naj natančno označijo knjižni predmet, pri katerem naj se doseže zastavna pravica. Kadar se je pristojbina plačala, je na enak način provzročiti knjižni izbris uradoma.

Za plačilo pristojbine so odgovorni nerazdelno z neposrednim davku zavezanim samim (§ 68. p. z.):

1. Pri listinah, ki so sicer kolku zavezane, a se morajo podvreči neposrednjemu plačilu pristojbine, osebe, ki so odgovorne za kolkovno dolžnost (§ 71 p. z.).

2. Dedič za pristojbino volil nerazdelno z volilojemnikom. od katerega je upravičen izterjati za volilo plačano pristojbino pri izročitvi volila, ako ni morda zapustnik dediču izrecno naložil plačila pristojbine za volilojemnika.

3. Ne le oni, na katerega ima stvar preiti, ampak tudi druga stranka,

a) ako je izročila stvar pridobitelju pred plačilom pristojbine, ali

b) ako upravičenemu oblastvu ali uradu, ki jo je v to pozval, ne dá za odmero pristojbine pojasnila in izkaze ali podá za odmero pristojbin važno napačno napoved.

4. Vsakedo, ki je kriv, ali deležen prestopka, ki ga proglašča zakon za dohodarstveno prikratbo, naj si bo z ozirom na to kaznjiv ali ne, za znesek, za kateri se je zakrivila dohodarstvena prikratba (§ 73. p. z.).

Pri pravnih opravilih, ki se sklepajo s sodelovanjem odvetnika, notarja ali z javnim poverjenjem nastavljenega opravnika ali pooblaščenca, je ta odgovoren nerazdelno z onim, ki ga zadeva plačilo pristojbine ali zaveza za njo, za izpolnitev dolžnosti, naložene po § 44. š. 16, in za kvarne nasledke, izvirajoče iz opuščenega nariadenja (§ 74. p. z.).

Sodnik, pod čegar vplivom se vrši razprava o opravi, za katero treba pristojbino plačati neposredno, je odgovoren, ako opusti naloženo mu pazljivost ali vplivanje za pravilno odmero in izterjanje davščine, za kvarne nasledke, ki nastanejo iz tega (§ 75. p. z.).

g) Izmera pristojbine, t. p. 106 B. Imovinski prenos za slučaj smrti, naj si temelje na naredbi poslednje volje, na pogodbi ali zakonu, ako se izvrše:

- a) od roditeljev (staršev) na zakonske ali nezakonske otroke ali njih potomce in nasprotno, na posinovljence, ali pohčerenke, na zakonskega, za časa zapustnikove smrti od njega ne ločenega druga, od vrednosti $1\frac{0}{10}$ s $25\frac{0}{10}$ doklado (ces. u. 17. maja 1858, dz. 89 in z. 13. dec. 1862, dz. 89, § 2, glej niže v tem sestavku; ¹⁾)
- b) na osebe, ki so bile z zapustnikom v mezdnem ali službenem razmerju, če dedščina

ali volilo ne znaša več, kakor letno rento 50 gld. k. k. (zdaj 100 K) za vse življenje ali za določeno število let, ali če glavnica ne presega 500 gld. k. m. (zdaj 1000 K) od vrednosti $1\frac{0}{10}$ s $25\frac{0}{10}$ doklado;²⁾

- c) na druge kakor pod a navedene sorodnike vštevši bratrance in sestričine, od vrednosti $4\frac{0}{10}$ s $25\frac{0}{10}$ doklado;³⁾
- d) v drugih kakor pod a, b, c navedenih primerih od vrednosti $8\frac{0}{10}$ s $25\frac{0}{10}$ doklado.

¹⁾ **K t. p. 106 B a.** V izrazu otroci, posinovljenci, pohčerjenke, pastorki, so zapopadeni vsi potomci (r. fin. min. 23. jun. 1858, š. 31140; 4. avg. 1859, š. 34834 in 1. jun. 1860, š. 17061).

Temeljem najviš. sklepa 23. avg. 1858 je ravnati z imovinskimi prenosi, ki se izvrše od starišev na osebe, ki stopajo z njih otroci v zakon, ali so s temi v zakonu že zvezani (zeti, sinahe) in z onimi od očima ali mačehe na njih pastorki, kakor z imovinskimi prenosi na rodne otroke (r. fin. min. 31. avg. 1858, dz. 138). — Te ugodnosti pa ni uporabljati pri imovinskih prenosi od zetov in snah na njih tasta ali taščo in od pastorkov na njih očima ali mačehe (rp. fin. min. 3. avg. 1859, š. 28546).

Z imovinskimi prenosi od deda (starega očeta) ali babice (stare matere) na zete in snahe njih vnukov je ravnati kakor z onimi na otroke (rp. fin. min. 20. okt. 1860, š. 58135).

²⁾ **K t. p. 106 B b.** Ako dedščina ali volilo osebe, ki je bila s zapustnikom v mezdnem ali službenem razmerju, znaša več kakor letno rento 100 K za vse življenje ali določeno število let, ali glavnica presega 1000 K, je vpoštevati določbo t. t. 106 B b pri odmeri pristojbine po $8\frac{0}{10}$ od vrednosti na ta način, da ne sme od take dedščine ali takega volila po odbitku pristojbine nikdar ostati manj kakor 990 K (ozir. po odbitku $25\frac{0}{10}$ doklade 987 K 50 h) (rp. fin. min. 6. apr. 1854, š. 27412).

³⁾ **K t. p. 106 B c.** To pristojbinsko izmero je uporabljati, ako imovina preide od zapustnika: a) na njegove brate in sestre, b) na potomce njegovih bratov in sester,

c) na brate in sestre onih oseb, katerih potomec je on, d) na bratrance in sestričine v ožjem pomenu te besede, t. j. na sinove in hčere bratov in sester njegovih starišev (rp. fin. min. 6. apr. 1852, š. 41825). To velja tudi pri sorodstvu iz nezakonskega rojstva (rp. fin. min. 2. avgusta 1856, š. 26389).

Ako nastopi zakonito dedno nasledstvo in če so otroci, je zakonski drug le volilojemnik; ta pridobi torej le pravico užitka nekoliškega dela dedne imovine in ne ipso iure pravice užitka nepremičnine, zato preživečemu zakonskemu drugu ni odmeriti nepremičninske pristojbine glede zapuščinskih zemljišč vsled užitka, ako se mu dejansko ne prepusti užitek zemljišča (rp. fin. ministrstvo 19. maja 1873, š. 11774). Preživelemu zakonskemu drugu pristojba sicer po § 757 odz. nekolik del zapuščine v do-smrtni užitek, ne pa pravica užitka določenih zapuščinskih predmetov; le v poslednjem primeru bi bila resnično kaka v § 478. odz. naštetih služnosti (rp. fin. min. 11. sept. 1893, š. 32725 in 1. okt. 1879, š. 14183).

h) Pristojbina ob odrekah (odpovedih). Če se je kak dedič ali volilojemnik odrekel zapuščinam, dedinskim delom ali volilom, se ima pristojbina odmeriti po višem postavku, kateremu bi se moral podvreči odrekajoči, ako bi pristojbina vsled razmerja, v katerem je proti zapustniku tisti, ki se je odrekel, bila viša, kakor jo imajo dati oni, katerim vsled odreke pripade zapuščina, dedinski del ali volilo. (*Opomnja 3. k t. p. 106 B.*) ¹⁾

¹⁾ Rp. fin. min. 23. aprila 1855, š. 2789.: Pri odredah dedščin treba razločevati: a) če tisti, komur pripade dedščina ali volilo, prosto izjavi, da dedščine ali volila ne sprejme, ali b) če se svoji pravici odreče sicer v korist določnim pa vendar takim osebam, ki bi, ko bi se odreka prosto dogodila, po zakonu ali zadnjevoljski naredbi bili pozvani k vsi dedščini ali vsem volilom v slučaju, da prvo-omenjena oseba eno ali drugo ne sprejme; ali pa c) ako izjavlja, da se pravici odreka v korist osebi, o kateri sploh ne velja ravnokar povedano ali pa ne za ves predmet, na kateri se odreka razteza. V primerih a) in b) se ni do-

godil dvojni imovinski prenos; pač velja pri odmeri pristojbine za dedinski del ali volilo, kateremu se je odreklo, določba t. p. 106, opomnja 3. V primerih pod c) pa se je dogodil pač dvojni imovinski prenos o vsem predmetu ali tistem delu, na kateri zakon ali zadnja volja nista dala pravice tistemu, komur v korist se je odreka zgodila; kajti dedič ali volilojemnik ob sebi ne more prenameniti določil zakona o dednem nasledstvu ali o izreki poslednje volje, pač pa more pridobljene pravice prenesti na druge, tako da dotični odrek dedščine vselej vsebuje sprejem dedinske pravice in pa njen prenos. V teh primerih se ima torej odmeriti dvojna pristojbina, prvič po osebnem razmerju dediča k zapustniku iz naslova dedinskega prava, potem pa po osebnem razmerju dediča k tistemu, kateremu v korist se je odreka zgodila, iz naslova brezplačnega imovinskega prenosa med živimi. — Glej tudi § 7. z. od 18. jun. 1901, dz. 74, kasneje v tem sestavku.

i) **Pristojbine oproščene zapuščine.** Zapuščine, ki preidejo na osebe, navedene pod Ba (glej zgoraj pod g) so oproščene, če skupna imovina, ne da bi se ji odsneli dolgovi, ne presega 100 K (t. p. B f).¹⁾

¹⁾ Oprostitev se razteza na pristojbine, predpisane nepremični in premični zapuščini (fin. min. rp. 13. jul. 1853, š. 25 911). Pristojbine tudi ni plačati: „pobožnim“ volilom; zneskom, ki so določeni enkrat za vselej za maše zadušnice ali za siromake, da spremljajo mrliča ali v enake svrhe, ker se imajo računati k pogrebnim stroškom (fin. min. rp. 31. marca 1853, š. 1500.); pasivnim zapuščinam, t. j. takim, pri katerih dolgovi presegajo imovino (§ 57 p. z.); brezdednim zapuščinam, ki pripadejo fisku (§ 155 cesar. pat. 9. avg. 1854, dz. 208).

O pristojbinah pri zapuščini ino zemcev glej § 57 p. z. zgoraj in dodatek k zapuščinskemu patentu te izdaje.

j) **Zaokroženje pristojbinske osnove.** Vse odstotne pristojbine se odmerjajo v vrednostnih stopinjah po 40 K ter se ima vsak ostanek zneska pod 40 K, ki znaša dve kroni ali več, vzeti

za polnih 40 K, ostali znesek pod dvemi kronami se nima vpoštevati (§ 7. z. od 13. decembra 1862, dz. 89).¹⁾

¹⁾ § 7 ne velja, če skupni ali delni znesek, za kateri se ima odmeriti posebna odstotna pristojbina, ne presega vsote 40 K (fin. min. rp. 3. jun. 1863, š. 19977 in odst. 1. u. 30. aprila 1894, š. 7842, uk. 17). Pri takih zapuščinah se pristojbina odmerja po vsakokratni vrednosti čiste zapuščine z 1%, 4% ali 8% (po razmerju zapustnika in prevzemalca).

k) Izredna doklada k pristojbinskim postavkom. Cesarski ukaz od 17. maja 1859, dz. 89 je k pristojbinskim postavkom, določenim s pristojbinskim zakonom, uvel izredno doklado in zakon od 13. dec. 1862, dz. 89, § 2 jo je zvišal za vse odstotne pristojbine na 25^{0/0}.¹⁾

¹⁾ Glej pa § 4. z. 18. jun. 1901, dz. 73 za tem poglavjem.

l) Odmera pristojb in pri prezadolženih zapuščinah. Prisodbe jure crediti. Pri zapuščinah premičnih stvari, ki se v zmislu § 73, ces. pat. od 9. avgusta 1854, dz. 208 prisojajo jure crediti, odmerja razpravno sodišče pristojbino. — V takem primeru se ima pristojbina odmeriti kakor določa lestvica ne ozirajoč se na osebno razmero, v kateri je prevzemnik zapuščine proti zapustniku, po visokosti dolgov, katerih plačilo se prevzema (fin. min. rp. 17. junija 1862, š. 15669).

O odmerjanju pristojb in prezadolženih zapuščin določa u. 20. okt. 1902, uk. 43, ki je stopil na mesto u. 17. aprila 1894, uk. 15. tako:

Z ozirom na zakon od 18. jun. 1901, dz. 74 je fin. ministrstvo z rp. 2. sept. 1902, š. 58373 določilo o odmerjanju pristojb in prezadolženih zapuščin:

pristojbina

„Pri odmerjanju prezadolžene zapuščine je pred vsem važno vprašanje, je-li njen pridobitelj imel pravico, da kakor dedič ali prevzemni upravičenec zapuščino ali njen alikvotni del prevzame temeljem zadnjevoljske zapustnikove izjave ali pogodbe ali temeljem zakona. „Prevzemni upravičenec“ (Aufgriffsberechtigter) se v več krajih imenuje oni, ki je upravičen prevzeti zapuščinske predmete s tem, da prevzame protidajatve.

1. Če ima pridobitelj dedinsko pravico ali prevzemno pravico na vso prezadolženo zapuščino, tedaj je to prenos za slučaj smrti, za kateri ni, ako v zapuščini ni nepremičnin, razun morebitnega oporočnega kolka, plačati nikake pristojbine, ker ni resničnega prenosa. — Če so v taki zapuščini nepremičnine, tedaj se od njih vrednosti navadno vzame nepremičninska pristojbina po meri § 1, š. 1 in 2, z. od 18. jun. 1901, dz. 74 (na Tirolskem in Predarlskem vpoštevajoč § 19 tega zakona), po razmerju zapuščinskega pridobitelja do zapustnika in po vrednosti prenesenih nepremičnin ali nepremičninskih delov (§ 5 z. od 18. jun. 1901).

Kadar pa nastopijo posebne ugodnosti § 2. z. od 18. jun. 1901, tedaj naj se uporabljajo ugodnosti tega paragrafa in se mora posebno v primerih § 2. š. 1 lit. a) zapuščina oprostiti vsake pristojbine razun oporočnega kolka.

Pa tudi kadar pridobitelj prezadolžene zapuščine dedinske ali prevzemne pravice ni imel za vso zapuščino, temuč le za njen alikvotni del, se v zmislu § 7. z. od 18. jun. 1901 zaradi pristojbinske odmere vzema le en imovinski prenos za slučaj smrti in sicer tudi glede deležev odrekajočih se dedinskih in prevzemnih upravičencev in ravna po spredaj označenih vodilih, toda vpoštevajoč opomnjo 3 k tarifnemu postavku 106 B. z. od 9. feb. 1850, dz. 50.¹⁾

Vrednost zapuščinskih nepremičnin, ki naj bo podloga pristojbinski odmeri, se ima določiti vselej, kadar je pridobitelj zapuščine povsem ali na alikvotni del upravičen kakor dedič ali prevzemnik, po vodilih, veljavnih za imovinske prenose za slučaj smrti. — Podloga pristojbinski odmeri bode torej v zmislu § 46, š. 1. in 50, š. 2 p. z. po

¹⁾ Glej zgoraj pod h).

zadnji sodni cenitvi ali prisego nadomestni napovedi o imovini ustanovljeni vrednostni znesek, eventualno kateri v točki 2, lit. b, in obeh v zadnjih odstavkih § 50 p. z. označenih vrednostnih meril ter se bo pri tem ozirati na § 6. ces. ukaza od 19. marca 1853, dz. 53. Za odredbo te vrednosti ni merodajna visokost zapuščinskih dolgov, ki jih zapuščinski pridobitelj prevzema vsled dedinske in prevzemne pravice, zato tudi ni merodajna okolnost, če se je dedinska prijava oddala pogojno ali nepogojno.

2. Če pa pridobitelj prezadolžene zapuščine nima dedinske ali prevzemne pravice niti za vso zapuščino niti za njen alikvotni del in če mu sodišče prisodi zapuščino v plačilo njegovih terjatev proti zapuščini ali s tem, da plača dolgove in izdatke (prava prisodba jure crediti, § 52 ces. patenta od 9. avg. 1854, dz. 208), tedaj je ta pridobitev, ako se prej ni zgodila dedinska prijava, en imovinski prenos, in sicer odplačna pravna pogodba med živimi ter ravnati je z njo, kakor z odplačnim imovinskim prenosom. (Min. u. 18. jan. 1855, dz. 16. zadnji stavek.) — Vsled tega treba odmeriti od nepremičnin nepremičninsko pristojbino po tar. p. 32, š. 2, lit. f) in g) in 65 z. od 13. dec. 1862, dz. 89, potem § 1, š. 1 in 3. z. od 18. jun. 1901 (na Tirolskem in Predarlskem z upoštevanjem § 19 zadnje-pozvanega zakona) po tem, kakor so nepremičnine vredne in po osebнем razmerju pridobitelja k zapustniku, pristojbino od premičnin pa po lestvici III. z dokladami in pristojbino od aktivnih terjatev po lestvici II. z dokladami. Kadar so dani posebni pogoji § 2 ali 3. z. od 18. jun. 1901, tedaj treba uporabiti glede nepremičninske pristojbine dotične ugodnosti. Za vrednost zapuščinskih predmetov treba v teh primerih v zmislu § 50, š. 1 p. z., opomnja l. k tar. p. 65 in tar. p. 32, š. 2 lit. f) z. od 13. dec. 1862, dz. 89, vzeti skupni znesek zapuščino bremenečih dolgov in izdatkov, z vštetimi terjatvami, ki jih ima pridobitelj morda sam dobiti pri zapuščini, le kadar pridobitelj prezadolžene zapuščine izrecno izjavlja, da zapuščino prevzame za gotov znesek, ni v podlogo pristojbinski odmeri vzeti znesek na zapuščini bremenečih dolgov, temuč le delni znesek, ki ga je prevzel pridobitelj.

Koliko od plačila pripade na nepremičnine, premičnine in terjatve zapuščine, treba ovedeti tako, da

se skupni znesek po pridobitelju zapuščine prevzetih bremen porazdeli na posamezne zapuščinske predmete po razmerju vrednosti, ugotovljenih s sodno inventuro ali prisego nadomestujočo napovedjo imovine.

3. Ako se je dedinska prijava podala k prezadolženi zapuščini, katera se potem prepusti človeku, ki nima dedinske ali prevzemalne pravice, za odplačilo njegovih terjatev proti zapuščini ali pa s tem, da poravna dolgove in izdatke, tedaj treba zaradi pristojbinske odmere, dasi se ni še vršila prisodba dedičem, vzeti dvojni imovinski prenos, ter je s prvim prenosom (od zapustnika na dediče) ravnati po določilih točke prve. — Drugi prenos se vrši od dedičev na zapuščinskega pridobitelja ter se ima, ako se v zapuščini nahajajo nepremičnine, odstotni stavek za ta drugi prenos pripale nepremičninske pristojbine odločiti v zmislu §§ 1. in 2. z. od 18. jun. 1901 (na Tirolskem in Predarlskem vpoštevajoč § 19 tega zakona).

§ 3 zakona od 18. jun. 1901. se more v tem primeru vpoštevati le tedaj, kadar gre za novo stavbo ali prestavbo, ki se je dovršila in za rabo napravila še le po pripadu dedščine, ker je le s tem pogojem odplačni prenos na stalnega (definitivnega) pridobitelja smatrati za prvi prenos po končani stavbi. V nepremičninsko pristojbino za drugi prenos je pomeri zadnjega odstavka § 1. z. od 18. jun. 1901. vračunljiva pristojbina, ki pripada za prvi prenos.

V drugem oziru se pristojbinska odmera drugega prenosa vrši po vodilih navedenih v točki 2.

4. V primerih po točki 1. tega razpisa ima izkaz o zapuščini v § 46. z. od 9. febr. 1850, dz. 50 podati pridobitelj, oziroma ga imajo podati pridobitelji zapuščine, v primerih točke 3. prijavljen dedič (oziroma dediči). V primerih, omenjenih v točki 2. pa ni zahtevati izkaza o zapuščini, ker ni nikogar k temu obvezanega; pač pa mora za zapuščinsko sodišče po § 26, lit. a) in 44. št. 1. lit. a), potem po tar. postavku 53 p. z. in po u. fin. min. od aprila 1854, dz. 106. odrediti kolkovanje ali prijavo za pristojbinsko odmero, ki se sme opraviti v navadni obliki izkaza o zapuščini.“

Sodišča se obveščajo o tem razpisu fin. ministrstva ter opozarjajo na novo točko 4, ki je provzročena vsled

nastalih dvomov, o podanju izkaza o zapuščini, oziroma o kolkovanju ali prijavi za odmero pristojbine.

Navodila zadnjih dveh odstavkov, početkom pozvanega u. prav. ministrstva od 17. aprila 1894, uk. 15, zaradi pouka strank, kakor je povedano ondi, ostanejo v veljavi nespremenjena.

(Omenjena dva odstavka pozvanega u. od 17. aprila 1894. odrejata pouk strank zaradi pristojbinske odmere o takih slučajih v zmislu gorenjega rp. fin. min. točka 2. odstavek 3. s pristavkom, da taka izjava strank določa le mero pristojbine, ne pa obseg sicer prevzetih dolžnosti.)

m) Pristojbina za poslednjevoljsko naredbo. Pravne listine o imovinskih prenosih za slučaj smrti, kakor: poslednjevoljske naredbe (oporoke ali kodicipi), vzajemne oporoke, dedinske pogodbe, daritve za slučaj smrti, določila v ženitnih in drugih pogodbah med zakonskimi o pravicah enega zakonskega druga ob smrti drugega, imajo pristojbino, in sicer od prve pole dve kroni in od vsake naslednje pole po eno krono. Ta pristojbina se odmerja obenem z dedinsko pristojbino in se drži zapuščine. (T. p. 101, J. A. Z., zakon od 13. dec. 1862, dz. 89.).¹⁾

¹⁾ To pristojbino treba od zadnjevoljskih naredeb plačati samo tedaj, kadar se na njih podlagi zgodi imovinski prenos in kadar zapuščina, ne da bi se odšteli dolgovi, ne presega 50 K. — Kadar sodnik odmerja dedinsko pristojbino, prevzame torej tudi to pristojbino in prilepi dotične kolke na listino ali na razpravni zapisnik, prepiše jih s poslovno številko razglasilnega ali razpravnega zapisnika ter prepečati jih s sodnim pečatom.

n) Zapisniki in vloge, kolka prosti. Vloge in zapisniki ob zapuščinskih razpravah se imajo kolkovati za vsako polo s kolkom 1 K. (Ces. u. od 26. dec. 1897, dz. 305. § 1.)

Pristojbine prosti pa so: 1. Vloge ob zapuščinskih razpravah, če vsa zapuščina, ne da

bi se odšteli dolgovi, ne presega 50 K (t. p. 44 x p. z.); 2. Zapisniki a) o zapisanju zadnjevoljske naredbe z zapustnikom ali oporočnimi svedoki, b) o razglasitvi zadnjevoljskih naredeb; c) zapisniki o zapečatenju, in d) zapisniki ob razpravljanju zapuščin, pri katerih vsa zapuščina, ne da bi se odšteli dolgovi, ne presega 50 K (t. p. 80.) 3. Vloge in zapisniki ob zapuščinskem razpravljanju so kolka prosti, če se je ubogim strankam dala prostost zanje (§ 13. ces. u. od 26. dec. 1897, dz. 305, in § 9 u. fin. in prav. min. od 28. dec. dz. 306. v IV. zvezku Pravnikove zbirke).

o) Vračilo nevtemeljeno poravnanih kolkovnin. Če je kedo vsled pomote ali računskega pogreška porabil viši, kakor razredu primeren kolek ali po neposrednji oddaji plačal viši znesek kakor je po predpisih, tedaj je moč zahtevati vračilo plačanega zneska v dobi treh let po opravljenem plačilu (§ 77. p. z.).

Ako je kak urad zakrivil pomoto ali računski pogrešek, je mogoč edino rekurz temeljem § 78 p. z. (iz rp. fin. min. 29. aprila 1851, š. 12605).

Način, kako se povrača kolkovnina, določa § 13. ces. u. od 26. dec. 1897, dz. 305 (glej Pravnikove zbirke zv. IV in poseben odtis »odvetniške tarife in sodne pristojbine«). Sodišča nimajo v takih primerih potrebnih potrdil o preveč plačani kolkovnini pošiljati pristojbinskemu oblastvu, temuč jih imajo le izročiti stranki, ki naj stori potem, kar je za vračilo kolkovnine treba (iz rp. 22. avg. 1905, š. 10470, uk. s. 245).

Obrazec k odstavku A. b).

Kronovina

I z k a z

Sodni okraj

zapuščine po, ki je umrl v (na) dne 19 . . .

A. Zapuščinska imovina.

Tek. št.	Predmet	Sodni okraj	Napoved vrednosti						Priznana vrednost	Opombe k pristojbini zavezanega	Opombe sodišča
			na podstavi	nepremičnin	vrednostnih papirjev		druge imovine	skupaj			
					K	v.					
1.	Hiša v Ljubljani Mestni trg št. 11	Ljubljanski	sodne cenitve od 20. febr. 1908	50600	—	—	—	—	—	—	—
2.	Vila v Gorenji Šiški št. 99	»	stoterne zem- ljarine in hišne najmarine à 120 K	12000	—	—	—	—	—	—	—
3.	V 5°/o državnih obligacijah 3000 K		po kurzu smrt- nega dne à 96 K	—	—	2880	—	—	—	—	—
4.	V srečkah 500 K		dto. à 200 K . .	—	—	1000	—	—	—	—	—
5.	V srečkah 1000 K		dto. à 125 K . .	—	—	1250	—	—	—	—	—
6.	Druge premična imovina		inventure in cenitve dne...	—	—	—	76553 20	—	—	—	—
				62600	—	5130	—	76553 20	144283 20		

B. Odbitki.

Tek. št.	Predmet	Napoved								Priznani odbitki	Opombe k pristojbini zavezanega	Opombe sodišča		
		na podstavi		negotovih in neizterljivih terjatev		dolgov		oprosene zapuščine					Skupaj	
		K	v.	K	v.	K	v.	K	v.				K	v.
1.	Terjatev J. J. glasom inv. t. št. 15	5000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.	Terjatev M. Z. glasom inv. t. št. 17	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3.	Troški bolezni in pokopa: a) K v. b) K v. c) K v.	—	—	—	—	530	30	—	—	—	—	—	—	—
4.	Vknjižena terjatev na vl. št. 10 Kapuc. predmestje	—	—	—	—	2000	—	—	—	—	—	—	—	—
5.	Ivanu N. v za dobavljeno blago	—	—	—	—	10000	—	—	—	—	—	—	—	—
6.	Volilo dijaškemu zalogu	—	—	—	—	—	—	100	—	—	—	—	—	—
Skupaj . . .		5500	—	12530	30	100	—	18130	30	—	—	—	—	—
Odstevši odbitne postavke ostane čista, pristojbinam zavezana zapuščina												126152	90	

C. Odkaz zapuščine.

Tek. št.	Imena zapuščinskih udeležencev, njih opravilo, stalni ali novolišče	Njih razmerje do zapustnika	Pravni naslov	Predmet	Napovedano za odmero pristojbine		Priznana za odmero pristojbine		Opombe k pristojbini	Opombe sodišča
					z odstotki	od vrednosti	z odstotki	od vrednosti		
					K	v.	K	v.		
1.	Ana N. v Ljubljani, Mestni trg št. 11	njegova soproga glasom poročne izkaznice	volilo po oporoki točka 2	a) vila v Gorenji Šiški št. 99 b) užitek od glavnice 20000 K	1	10000	—	—		
2.	Fran N.	} njegovi otroci glasom krstnih listov	dedinska pravica po oporoki t. 3	a) hiša, Mestni trg št. 11	1	10000	—	—		
3.	Josip N.		vesoljni dedič na enake dele	b) premičnine	1	50600	—	—		
4.	Ana N.				1	40000	50	—		
5.	Kata N.			glavnica 20000 K, od katere ima vдова užitek, tako da je volilojemniku za bistvo računati	4	10000	—	—		
6.	Edmund N., hišni posestnik v Novem mestu	njegov brat glasom krstnega lista	volilo po oporoki	premična imovina	1	500	—	—		
7.	Anton Kunec, Prelaz št. ..., zapustnikov sluga	nič v rodu	oporoka točka 5	dto.	8	5052	—	—		
8.	Druha volila Janezu Ž.	»	oporoka točka 5 do 10 in 12		—	126152	50	—		
				Skupaj . .						

Obseg imovinske prenosnine, ki jo smejo od-
merjati zapuščinska sodišča.

22

Vrednost čiste zapuščine				1% s 25% doklado		4% s 25% doklado		8% s 25% doklado	
				K	v.	K	v.	K	v.
od	42 K	do	40 K	—	50	2	—	4	—
			80	1	—	4	—	8	—
"	"	"	120	1	50	6	—	12	—
"	122	"	160	2	—	8	—	16	—
"	162	"	200	2	50	10	—	20	—
"	202	"	240	3	—	12	—	24	—
"	242	"	280	3	50	14	—	28	—
"	282	"	320	4	—	16	—	32	—
"	322	"	360	4	50	18	—	36	—
"	362	"	400	5	—	20	—	40	—
"	402	"	440	5	50	22	—	44	—
"	442	"	480	6	—	24	—	48	—
"	482	"	520	6	50	26	—		
"	522	"	560	7	—	28	—		
"	562	"	600	7	50	30	—		
"	602	"	640	8	—	32	—		
"	642	"	680	8	50	34	—		
"	682	"	720	9	—	36	—		
"	722	"	760	9	50	38	—		
"	762	"	800	10	—	40	—		
"	802	"	840	10	50	42	—		
"	842	"	880	11	—	44	—		
"	882	"	920	11	50	46	—		
"	922	"	960	12	—	48	—		
"	962	"	1000	12	50	50	—		
"	1002	"	1040	13	—				
"	1042	"	1080	13	50				
"	1082	"	1120	14	—				
"	1122	"	1160	14	50				
"	1162	"	1200	15	—				
"	1202	"	1240	15	50				
"	1242	"	1280	16	—				

Vrednost čiste zapuščine	1 ⁰ / ₀ s 25 ⁰ / ₀ dokl.		Vrednost čiste zapuščine	1 ⁰ / ₀ s 25 ⁰ / ₀ dokl.	
	K	v.		K	v.
od 1282 K do 1320 K	16	50	od 2642 K do 2680 K	33	50
" 1322 " " 1360 "	17	—	" 2682 " " 2720 "	34	—
" 1362 " " 1400 "	17	50	" 2722 " " 2760 "	34	50
" 1402 " " 1440 "	18	—	" 2762 " " 2800 "	35	—
" 1442 " " 1480 "	18	50	" 2802 " " 2840 "	35	50
" 1482 " " 1520 "	19	—	" 2842 " " 2880 "	36	—
" 1522 " " 1560 "	19	50	" 2882 " " 2920 "	36	50
" 1562 " " 1600 "	20	—	" 2922 " " 2960 "	37	—
" 1602 " " 1640 "	20	50	" 2962 " " 3000 "	37	50
" 1642 " " 1680 "	21	—	" 3002 " " 3040 "	38	—
" 1682 " " 1720 "	21	50	" 3042 " " 3080 "	38	50
" 1722 " " 1760 "	22	—	" 3082 " " 3120 "	39	—
" 1762 " " 1800 "	22	50	" 3122 " " 3160 "	39	50
" 1802 " " 1840 "	23	—	" 3162 " " 3200 "	40	—
" 1842 " " 1880 "	23	50	" 3202 " " 3240 "	40	50
" 1882 " " 1920 "	24	—	" 3242 " " 3280 "	41	—
" 1922 " " 1960 "	24	50	" 3282 " " 3320 "	41	50
" 1962 " " 2000 "	25	—	" 3322 " " 3360 "	42	—
" 2002 " " 2040 "	25	50	" 3362 " " 3400 "	42	50
" 2042 " " 2080 "	26	—	" 3402 " " 3440 "	43	—
" 2082 " " 2120 "	26	50	" 3442 " " 3480 "	43	50
" 2122 " " 2160 "	27	—	" 3482 " " 3520 "	44	—
" 2162 " " 2200 "	27	50	" 3522 " " 3560 "	44	50
" 2202 " " 2240 "	28	—	" 3562 " " 3600 "	45	—
" 2242 " " 2280 "	28	50	" 3602 " " 3640 "	45	50
" 2282 " " 2320 "	29	—	" 3642 " " 3680 "	46	—
" 2322 " " 2360 "	29	50	" 3682 " " 3720 "	46	50
" 2362 " " 2400 "	30	—	" 3722 " " 3760 "	47	—
" 2402 " " 2440 "	30	50	" 3762 " " 3800 "	47	50
" 2442 " " 2480 "	31	—	" 3802 " " 3840 "	48	—
" 2482 " " 2520 "	31	50	" 3842 " " 3880 "	48	50
" 2522 " " 2560 "	32	—	" 3882 " " 3920 "	49	—
" 2562 " " 2600 "	32	50	" 3922 " " 3960 "	49	50
" 2602 " " 2640 "	33	—	" 3962 " " 4000 "	50	—

Obrazec k odstavku A c) po u. 7. okt. 1899, uk. 38.

(Prva stran)

Spisovno št. . . .

Pristojbinska odmera

o zapuščini po dne 19 . . umrl . . N. N.:

I. 1. Vrednost premičnin	K . . v.
2. Odbitki	„ . . „
3. Čista vrednost	K . . v.
4. Prezadolžitev	„ . . „
5. Poleg „čiste vrednosti“ (točka 3) obogat- beni pristojbini podvržena imovina	„ . . „
6. Odmera pristojbine:	
Po 1 ⁰ / ₀ s 25 ⁰ / ₀ doklade (1 ¹ / ₄ ⁰ / ₀) od okroglih . . .	K s „ . . „
Po 4 ⁰ / ₀ s 25 ⁰ / ₀ doklade (5 ⁰ / ₀) od okroglih . . .	„ s „ . . „
Po 8 ⁰ / ₀ s 25 ⁰ / ₀ doklade (10 ⁰ / ₀) od okroglih . . .	„ s „ . . „
Po lestvi II. od K . . v. s	„ . . „
Po lestvi III. od „ . . „ s	„ . . „
Stalni kolek za pismeno izrecilo poslednje volje (t. p. 101, I., A. 1 p. z.)	„ . . „
Skupaj	K . . v.

II. Odmera pristojbine odpade,

1. ker radi pomanjkanja imovine ni bilo razprave;
2. radi oprostitev od pristojbin po t. t. 106 B. f. p. z.
3. ker se dedščina kakor brezdedna prepušča fisku.

., dne 19 . .

1. Odmera pristojbine pristoji sodišču le tedaj, kadar 1⁰/₀, 4⁰/₀ in 8⁰/₀ pristojbina z doklado ne presega 50 K, in ako sestoji zapuščina le iz premičnin (§ 6 C c z. 13. decembra 1862, dz. 89, u. 29. avg. 1899, uk. 36 in § 16 izvr. u. 21. jun. 1901, dz. 74).

2. Kako je ravnati s pristojbino prezadolženih zapuščin, o tem glej t. 1, odst. 1, in določbe o premični zap. imovini v t. 2. r. fin. min. 21. marca 1894, š. 11481 ex 1893, razglašenega z u. 17. aprila 1894, uk. 15. Ako je zapuščina po t. 1. tega razpisa pristojbine prosta, je št. 6. „odmera pristojbine“ prečrtati, ako ni odmeriti stalnega oporočnega kolka.

3. Ako odmera pristojbine odpade iz razlogov, pod odd. II. navedenih, ni treba izpolniti odd. I. Razlog, ki je merodajen za opustitev odmere pristojbine (š. 1, 2. ali 3.) se ima podčrtati.

C. kr. v

(Druga stran.)

Uradni izvid.

Notri navedena pristojbina K . . v. — Delni znesek K . . v. notri navedene pristojbine, ki se je naložil . v plačilo dediču, volilnojemu, prevzemniku zapuščine, se ni plačal . v roku 8 dni, določenem v § 26 p. z. Ta pristojbina se naj torej od stranke (stranek) izterja neposredno, in izterjanje sem naznani, da se razprava konča.

., dne 19 . .

Zakon od 18. junija 1901, dz. 74.,

o pristojbinah od imovinskih prenosov.

I. Nepremičninske pristojbine.

§ 1. Za prenos imovine nepremičnih stvari je, ne krateč pristojbin, katere gredo od čiste vrednosti kake daritve ali imovinskega prenosa vsled smrti, plačevati nastopne pristojbine:

1. Če se prenaša od staršev na zakonske ali nezakonske otroke ali njih potomce in obratno; — od staršev na osebe, katere v zakon stopajo z njih otroci ali so pa že zakonsko zvezane z njimi; — od očima in mačehe na pastorko in od voljenih staršev na voljene otroke; — med zakonskima, ki nista ne ločena ne razdružena; — med ženinom in nevesto z zakonsko pogodbo, brez razločka, ali se prenaša vsled smrti ali pa po plačnem ali brezplačnem pravnem pravilu med živimi;

- a) pri vrednosti ne več kakor 30.000 kron
 1 odstotek,
- b) pri vrednosti nad 30.000 kron $1\frac{1}{2}$ odstotka
 od vrednosti;

2. če se prenaša na druge nego pod št. 1 označene osebe vsled smrti ali po brezplačnem pravnem opraviu med živimi:

- a) pri vrednosti ne več kakor 20.000 kron
 $1\frac{1}{2}$ odstotka
- b) pri vrednosti nad 20.000 kron 2 »
 od vrednosti;

3. če se prenaša na druge, ne pod št. 1 označene osebe, po plačnem pravnem opraviu med živimi:

- a) pri vrednosti ne več kakor 10.000 kron
 3 odstotke
- b) pri vrednosti nad 10.000 do
 40.000 kron $3\frac{1}{2}$ »
- c) pri vrednosti nad 40.000 kron 4 »
 od vrednosti.

Za deloma brezplačen prenos med živimi v primerih, označenih pod št. 2, ni nepremičninske pristojbine, privzemši v tarifnem postavku 91 B zakona 9. febr. 1850. dz. 50 ustanovljeno pristojbino, nikoli manj plačati, kakor bi bilo plačati za zgolj plačen prenos po št. 3.

Ako se kaka nepremičnina, ki je komu došla vsled smrti, v dveh letih potem, ko je bila podedovana, vsled smrti ali po pravnem opraviu med živimi dalje prenese, je za prvi prenos po št. 1 ali 2 idočo pristojbino vračuniti v pristoj-

bino, katero je plačati po tem paragrafu za drugi prenos.¹⁾

§ 2. Ako se prenaša poslopje, ki ga celoma ali deloma rabi lastnik, ali kaka poljedelstvu namenjena nepremičnina, katero obdeluje lastnik sam, s pripomočjo ali brez pripomoči poslov ali dni-narjev, ali taka, ki se samo zato ne obdeluje, kakor rečeno, ker je bila privzeta v izvršilo (eksekucijo), ali ker je lastnik pod varstvom ali oskrbstvom, je v nastopnih primerih namesto v § 1 ustanovljenih pristojbin, ne kratač v § 1, poslednjem odstavku določenega vračuna, plačati:

1. Če se prenaša na eno izmed oseb, označenih v § 1, št. 1:

- a) pri vrednosti ne več kakor 5000 kron nič nepremičninske pristojbine;
- b) pri vrednosti čez 5000 kron, vendar ne več kakor 10.000 kron, $\frac{1}{2}$ odstotka od vrednosti.

2. Če se prenaša na druge, ne v § 1, št. 1 označene osebe, katere tudi rabijo nepremičnino, kakor je gori rečeno:

- a) pri vrednosti ne več kakor 5000 kron, polovico,
- b) pri vrednosti nad 5000 kron, vendar ne več kakor 10000 kron, tri četrtine

v § 1, št. 2 in 3 ustanovljenih pristojbinskih postavkov.

Kadar se odstopa kaka hišna ali zemljiška posest, ki se rabi, kakor je gori rečeno, zakon-

¹⁾ Glej §§ 1. in 6. nasl. ukaza (od 21. junija 1901, dz. 75).

skemu ali pa nezakonskemu otroku ali osebi, katera z njim stopa v zakon ali je že tako zvezana z njim, pastorku ali pastorki ali voljenemu otroku lastnikovemu, je vrednost pridržkov, katere je sebi v prid predajalec izgovoril na žive dni, oceniti samo s peterno letno dajatvijo. Isto velja, ako se pridržki izgovarjajo na žive dni v prid zakonskemu predajajočega roditelja, ali v prid obema roditeljema nerazdeljeni na žive dni. Če se pri takih odstopih tudi bratom in sestram prevzemnikovim v prid izgovarjajo časni pridržki, naj se ocenijo tudi s peterno letno dajatvijo, če jih ni po § 16, č. e) zakona 9. febr. 1850. l. (dz. 50) oceniti po trojni letni dajatvi.²⁾

§ 3. Za prenose poslopij, katerim se je celoma dovolila časna davčna prostost kakor novim stavbam ali prestavbam, pri čemer je vprašanje, je-li to nova stavba ali prestavba, rešiti v zmislu § 1, č. a) in b) zakona 25. marcija 1880 (dz. 39), je na mesto v § 1, št. 3 ukrenjenih pristojbin plačati $2\frac{1}{2}$ odstotka od vrednosti, ako ni od zadnjega poprejšnjega prenosa dotičnega stavišča preteklo več kakor štiri leta časa, in 3 odstotke od vrednosti, ako je od zadnjega poprejšnjega prenosa dotičnega stavišča preteklo več kakor štiri, vendar ne več kakor šest let, in se je nova stavba ali prestavba dovršila in za rabo pripravno napravila v teh rokih.

Ako se pa po § 2, št. 2 v zvezi s § 1, št. 3 poda nižji odstotni postavek, je pristojbino izračunati po tem nižem postavku.

²⁾ Glej §§ 2. do 7 in 9. nasl. ukaza.

Pri skupnem prenosu takih poslopij z drugimi poslopji, pri katerih ne veljajo gori navedeni pogoji, se postavek po $2\frac{1}{2}$ odstotka, oziroma 3 odstotke uporablja samo na naprej omejena poslopja. Vrednost predmetov, katerim je dati ugodnost v takem primeru v zmislu prvega odstavka — ako so vsa poslopja, ki se prenašajo, zavezana hišni najmarini — se najde tako, da se porazdeli vrednost vseh prenesenih poslopij v razmerju na pogodovane predmete idoče celoletne, neplačne hišne najmarine in na ne pogodovane predmete idočega letnega predpisa hišne najmarine.

Kadar se snidejo samo hišnorazrednemu davku ali hišni najmarini in hišnorazrednemu davku zavezana poslopja, se najde vrednost enako na podstavi na ta poslopja katastrsko idočih tarifnih postavkov hišnorazrednega davka.

Postavek po $2\frac{1}{2}$ odstotka, oziroma 3 odstotke, se uporablja samo na prenos, ki pride neposrednje po novi stavbi ali prestavbi.

Za ugodnost se mora stranka, pridavši potrebne izkaze, oglasiti najpozneje v 30 dneh po sklepu dotičnega pravnega opravila pri finančnem oblastvu.

Ako se izkaz o dovoljenih stavbnih prostih letih ne more podati, ker ni oblastvene razloke, se pristojbina odmerja brez te ugodnosti.

Če se pa pravočasno vložena prošnja v triletnem roku v § 77 zakona 9. feb. 1850. dopolni in predloži časno davčno prostost za ves predmet dovoljujoča odloka, in če je razvideti iz nje, da se je stavba dovršila v roku, ustanovljenem

v prvem odstavku, priznati je, ako veljajo ostali v prvem odstavku postavljeni pogoji, vračilo, oziroma odpis idočega večjega zneska.³⁾

§ 4. Državna priklada k pristojbinam, ukrenjenim v §§ 1 in 2. potem po tarifnem postavku 45 A b zakona 13. dec. 1862. (dz. 89) se ne pobira.

§ 5. Ako je po § 1 in 2 pričujočega zakona ali po Najviši odloki, veljajoči za Tirolsko in Predarelsko, z dne 11. jan. 1860. odstotni postavek pristojbine, oziroma pristojbin prosti postopek k prenosom odvisen od vrednostne stopinje, je v primerih, ko se prenašajo neodločeni deli (idealni deleži, § 361 odz.), merodajna vrednost prenesenih neodločenih delov, ne pa vrednost cele nepremičnine.

Če skupna vrednost v enem letu s prostovoljnimi pravnimi opravili med živimi od enega in istega prodajalca na enega in istega prevzemalca prenesenih nepremičnin ali deležev nepremičnin preseza vrednostno stopinjo, ki se je vzela za izmero pristojbine od enega teh prenosov, je za izmero pristojbine merodajna skupna vrednost, in izgubi se torej pravica do nižega odstotnega postavka, ki bi se morebiti uporabljal glede v misel vzetega prenosa, oziroma pravica do privoljene oprostitve.

§ 6. V opomnji 3 k tarifnemu postavku 91 in v opomnji 1 k tarifnemu postavku 106 B zakona 9. feb. 1850. ustanovljena posebna odstotna pristojbina za brezplačni prenos služnosti užitka ali rabe kake nepremičnine se razveljavlja.

³⁾ Glej §§ 8—12. nasl. ukaza.

Ako se tak prenos opravi s plačnim pravnim opravilom, je zavezan namesto v tarifnih postavkih 39 in 55 zakona 13. dec. 1862. (dz. 89) ukrenjene 3 $\frac{1}{2}$ odstotne pristojbine samo pristojbini po lestvici II od vrednosti v misel vzetih služnosti.

Vpisi v javne knjige v pridobitev služnosti užitka ali rabe kake nepremičnine ali pravice, ki se šteje za nji enako, so zavezani pristojbini ne več po č. A, ampak po č. B tarifnega postavka 45 zakona 13. dec. 1862, ne kratač kake po č. D tega tarifnega postavka nastajajoče oprostitev.

§ 7. Ako si kako reč, ki spada k zapuščini, pripadli več dedičem, pred njeno prisodbo pridobi eden izmed deležnikov celo ali z enim delom, ki mu ni šel že po dednem pravu, si ni zastran izmere pristojbine misliti novega pravnega opravila.

§ 8. Pogodbe, s katerimi se posamezne reči ali tudi cela imovina deli med solastniki, niso, ako pri tem vsak deležnik dobi samo toliko, kolikor ustreza vrednosti njegovega deleža pri posamezni reči, oziroma pri celi imovini, predmet prenosne pristojbine.

Ako se pa enemu deležniku odkaže več kakor iznaša čista vrednost njegovega deleža in pa bremena, ki se drže delitvega predmeta, in jih je on prevzel, je z ozirom na večjo pridobitev plačati pristojbino od imovinskega prenosa. Ako si v takem primeru dotični deležnik pridobi reči, katere so zavezane prenosni pristojbini po različnih tarifnih postavkih, je vselej s tistimi reči

ravnati kakor z večjo pridobitvijo v gori označenem zmislu, od katerih gre manjša pristojbina.

§ 9. Izmerjati pristojbine za prenos lastninske pravice nepremičnih reči, in pa tak prenos oproščati pristojbine na podstavi § 2, št. 1 č. a) pričujočega ukaza, pristoji samo in edino finančnim oblastvom.

Natančnejša določila o tem se izdado ukazoma.⁴⁾

§ 10. Oddelek II ukaza finančnega ministrstva 3. maja 1850. (dz. 181), § 2, točka 5, potem §§ 3, 4 in 5 cesarskega ukaza 19. marca 1853. (dz. 53), slednjič §§ 1 do 5 zakona 31. marca 1890. (dz. 53) se razveljavljajo. V kolikor se v ostalem §§ 1 do 9 tega ukaza ne ukrenejo drugačna določila, naj se na tam označene prenose uporabljajo splošni predpisi pristojbinskih zneskov.⁵⁾

II. Zagotovilo pristojbin od zapuščin.

§ 11. Če se izkaz zapuščine, ki ga je podati zastran izmere pristojbine, ne predloži najpozneje v dvanajstih mesecih, računajoč od dne pripada, je počenši od preteka tega roka plačati štiri odstotke letnih obresti od zneska vse pristojbine, ki jo je najti za prenos zapuščine, do tistega časa, ko je pristojbina dotekla v plačanje (§ 60 zakona 9. febr. 1850).

Ako pristojbini zavezani zve zanjo v poznejšem času kakor tisti dan, ko mu pripade dedovina, ali če se potem, ko se je podal izkaz

⁴⁾ Glej § 16. nasl. ukaza.

⁵⁾ Glej § 19 nasl. ukaza.

zapuščine, najde prej ne znana zapuščinska imovina, teče dvanajstmesečni rok od dne, ko je dobil znanje. Če jih je več, ki so nerazdeljeno zavezani pristojbini, zadostuje za začetek teka omenjenega roka, če je tudi samo eden zvedel za pripad dedovine.

Pristojbini zavezani se more dolžnosti, plačati te obresti, oprostiti s tem in v ti meri, da položi v državno blagajnico znesek, ki zadostuje v založbo izmerjene pristojbine, na njen račun.⁶⁾

§ 12. Kakor hitro se je podal zapuščinski izkaz, more finančno oblastvo, če more navesti take okoliščnosti, ki obrazložujejo domnevanje, da je imovina neprav ali nepopolno izkazana, in da podatvi izkaza zavezani ve za nepravost ali nepopolnost imovinskega izkaza, pri razpravnem sodišču staviti predlog, da naj se izkazu zavezani dene pod manifestacijsko prisego.

Ta predlog se more staviti najpozneje v dveh letih po prisodbi zapuščine ter samo po pooblastilu finančnega ministra, katero je izkazati sodišču.

Sodišče ima dolžnost, po načelih postopka o nespornih stvareh o tem opraviti potrebne pozvedbe, sosebno tudi zaslišati dediča.

V sklepu, storjenem po predlogu, naj sodišče, če ugotovi predlogu, skrbno pretehtajoč dane razmere, ustanovi prisežni stavek, čigar besedilo naj obseza ozir na izročeni zapuščinski izkaz ter meri zoper to, da bi se vedoma zamolčali imovinski deli, ki jih je priznati.

⁶⁾ Glej §§ 23 do 25 nasl. ukaza.

Za izpodbijanje sodnega sklepa veljajo določila §§ 9 do 11, potem 14 do 16 ces. patenta od 9. avg. 1854. l. (dz. 208). Priseči se sme šele po pravokrepnosti sklepa, s katerim se ukaže razodetna prisega.

Zavezancu je prosto, pri zaslišanju pred prisego popraviti ali popolniti povedbe zapuščin-skega izkaza; v tem primeru ne bodi postopka po dohodarstvenem kazenskem zakonu glede poznejše priznanih predmetov.

Če zavezanec ne pride na dan, ustanovljen za prisego, ne da bi se opravičil zadostno, ali če se brani priseči, naj sodišče, da ga prisili k prisegi, po predlogu ukrene zoper zavezanca 25 do 1000 K globe. Na to zakonito določilo je zavezanca posebno opozoriti v odloku, s katerim se ukazuje za prisego ustanovljeni dan. Enako naj sodišče pozneje po vsakokratnem predlogu finančnega oblastva, določivši vnovičen dan za prisego, zapreti vnovično, vedno višo globo, in pa to globo, ako se ne priseže, naloži in to ponavlja tako dolgo, da skupni znesek glob po mnenju sodišča doseže okolnostim primera ustrezno višino. Nikedar ne sme ta skupni znesek iti čez 50.000 K.

Zavezanec sme vsakčas pri razpravnem sodniku predlagati, da naj se pripusti k naloženi mu prisegi. Predlogu je ustreči brez nadaljnega postopka.

Ako o zapuščini ne razpravlja kako c. kr. sodišče, naj se predlog finančnega oblastva, da naj se zavezanec vzame pod prisego, stavi pri okrajnem sodišču prebivališča zavezančevega, in o tem pristoji sklepanje temu sodišču.

Na podstavi gorenjih določil naložene globe gredo v ubožni zalog tistega kraja, v katerem ima zavezanec svoje bivališče; ako pa zavezanec nima znanega bivališča v ozemlju veljavnosti tega zakona, ubožnemu zalogu tistega kraja, v katerem ima sodišče, poklicano v sklepanje o predlogu deti pod prisego, svoj sedež.⁷⁾

§ 13. Daritve, katerih zapustnik ni opravil prej kakor dva meseca pred svojo smrtjo, je, če okolnosti kažejo zapustnikov namen, preprečiti prenos po dedovanju, zastran izmere pristojbine všteti v zapuščino, če ni zanje že tako bila plačana pristojbina kakor od daritve med živimi.

Običajna darila se torej ne vštevajo tako.

§ 14. Če se razen v prejšnjem pragrafu omenjenega primera v kaki izjavi poslednje volje omenja kaka brezplačna dodelitev, ki jo je storil zapustnik za svojega življenja, pa se zanjo ni plačala pristojbina kakor od daritve med živimi, je s tako dodelitvijo, če je sploh ne taji tisti, kateri jo je baje prejel, glede izmere pristojbine ravnati tako, kakor ko bi jo bil zapustnik ukrenil za slučaj svoje smrti.

To določilo se ne uporablja, če se verjetno dokaže, da se je daritev dejansko že zgodila za življenja zapustnikovega, sosebno pa ne z ozirom na to, kar je zapustnik za življenja dal svoji hčeri ali vnukinji za doto, svojemu sinu ali vnuku za opravo ali naravnost za začetek kake službe ali kakoršnega koli obrta ali uporabil za poplačanje dolgov polnoletnega otroka (§§ 788 in 790 dz).

⁷⁾ Glej §§ 26 in 27 nasl. ukaza.

§ 15. Ako se v kaki zapuščini najde stvar, o kateri je zapustnik s poslednjo voljo izrekel, da ni njegova, ali če so take reči, sosebno vrednotnice ali gotovina, s tem, da so posebe shranjene ali imajo napis, označene za last kake druge osebe, je ta izjava ali to označilo, če ni o tem kakega drugega poverila, da omenjene reči ne spadajo k imovini zapustnikovi, glede izmere pristojbine, brez moči in veljave, in pristojbino od takih reči je pobrati kakor od zapuščinske sestavine.

To določilo se ne uporablja, če je bil zapustnik odvetnik, notar ali kak sploh znan zaupnik, dalje na vrednotnice ali druge predmete, ki so zaznamenovani za svojino oseb, ki so ali bile z zapustnikom v mezdnem ali služnem razmerju, ali pa je med njimi in zapustnikom bilo iz njegovega poklica, urada ali opravila izvira-joče zaupno ali pooblaščevalno razmerje.

§ 16. Kadar je ustanoviti po § 13 mero-dajne okoliščnosti ali kaj verjetno storiti po §§ 14 in 15, se more ukreniti prisežno zaslišanje stranke in prisežno izpraševanje prič o določenih dejanskih stvareh, katere so pomenljive v tem oziru, pred sodiščem.

Stranka naj svojo prošnjo, ki obseza izpraševanja predmet, izroči pri pristojnem finančnem oblastvu. Na podstavi te prošnje naj finančno oblastvo predlaga vzprejem dokaza z navedbo dejanskih stvari, katere je dokazati, pri okrajnem sodišču bivališča tistega, ki ga je zaslišati.

Da se je ustanovil dan v vzprejem dokazov, o tem je razen stranke obvestiti pristojno finančno

oblastvo, kateremu prav tako kakor stranki pristoji pravica zastopano biti pri ustanovljenem roku ter staviti vprašanja.

Zoper končni odlok finančnega oblastva je pripustna pritožba do upravnega sodišča.

Pristojbino od imovinskih sestavin, oznamenjenih v §§ 13, 14 in 15 so plačati dolžne samo in edino tiste osebe, katerim pripadajo te imovinske sestavine.⁸⁾

§ 18. Imovinske sestavine, oznamenjene v §§ 13, 14 in 15 je zastran izmere pristojbine postaviti v zapuščinski izkaz ali pa hkratu z njegovo podajo naravnost priznati finančnemu oblastvu.⁹⁾

III. Prehodna in končna določila.

§ 19. Za prenose nepremičnin, ki se do vštrevši 5. oktobra 1909. l. prigode na Tirolskem in Predarelskem, je namesto v § 1, št. 2, č. b), in št. 3, č. c), ustanovljenih pristojbin po 2 in 4 odstotke plačevati samo pristojbine po $1\frac{1}{2}$ oziroma $3\frac{1}{2}$ odstotkov.

§ 20. Pričujoči zakon zadobi veljavo tisti dan, ko se razglasi; isti dan izgubi svojo moč cesarski ukaz 16. avg. 1899. l. (dz. 158).

§ 21. Izvršiti ta ukaz je naročeno finančnemu in pravosodnemu ministru.

⁸⁾ Glej § 28. nasl. ukaza.

⁹⁾ Glej § 16. nasl. ukaza.

Ukaz ministrov za finance in za pravosodje od 21. junija 1901., dz. 75.,

v izvršitev zakona od 18. junija 1901. l. (dz. 94) o
pristojbinah od imovinskih prenosov.

I. Nepremičninske pristojbine.

§ 1. Pri uporabi ugodnosti (olajšila) po končnem odstavku § 1 imenovanega zakona se ne zahteva zemljiškoknjižni vpis predhodnega dedinskega pripada. — Ravno tam prevideno dobo dveh let je računati od tistega dne, katerega je komu poprej pripadla dedina, do dne, katerega nastane nadaljni pripad dedine, oziroma se je sklenilo za njim pravno opravilo med živimi. — Ako se je predhodni dedinski pripad razpravljal po pristojbinskih predpisih, ki so veljali pred močjo in veljavo ces. ukaza od 16. avg. 1899. (dz. 158), to je pred dnem 6. okt. 1899. l., je vendar v pristojbino za nadaljni prenos vračunati tisti znesek, katerega bi bilo predpisati od predhodnega prenosa po določenih omenjenega ces. ukaza, oziroma zakona od 18. junija 1901. l.

§ 2. Pogoji, ki so potrebni po § 2 zakona, da se dobe ugodnosti pod št. 1, po katerih mora biti prenesena nepremična reč poslopje, katero rabi (v katerem stanuje) lastnik povsem ali deloma, ali posestvo, ki je posvečeno poljedelstvu in ki ga lastnik obdeluje sam, oziroma njegova rodbina, s pomočjo ali brez pomoči služabnikov ali dninarjev, se nanašajo na dosedanjega lastnika nepremične reči in jih je torej smatrati za izpolnjene, če je izročnik, oziroma zapustnik v dotični nepremični reči stanoval, jo rabil ali obdeloval, kakor je povedano, do dne, katerega se je sklenila pogodba, oziroma do dne, katerega je pripala dedina. — V spredaj stojećem odstavku ustanovljeni pogoji se zahtevajo glede izročnika, oziroma zapustnika tudi za dobavo ugodnosti po § 2, št. 2 zakona. Razen tega pa je za rabo teh ugodnostij še potrebno, da tudi prejemnik, oziroma dedič ali voliljemnik v dotični nepremični reči tako, kakor je gori omenjeno, stanuje, jo rabi ali obdeluje. — Kjer ni tega v času izmere pristojbin, je po previdnem preudarku vseh okol-

nostih, zlasti stanovskih in poklicnih razmer pridobitnika presoditi, ali meri njegova volja na tako trajno stanovanje, rabo ali obdelovanje.

§ 3. Pod izrazom „povsem ali deloma rabljeno poslopje“ v § 2 zakona je navadno razumeti trajno, ako tudi samo delovito rabo (bivanje). — Ugodnosti § 2 zakona se torej ne morejo dovoliti v primerih, v katerih stanuje lastnik v poslopju, ki je predmet prenosa, iz osebnih vzrokov, kakor na primer pri vilah, samo mimogrede ali od časa do časa, ali je rabi tako. — Ob prenosih poslopij, v katerih se iz gospodarskih razlogov le od časa do časa stanuje, ali ki se tako rabijo, kakor na primer pri planinskih kočah, gorskih kočah, hišicah za stiskalnice, pa raba ugodnostij § 2 zakona ni izvzeta.

§ 4. Okolnost, da se v preneseni nepremični reči le radi eksekucije, s katero se je seglo nanjo, radi nedoletnosti, skrbstva ali drugih razmer, ki silijo na to (na primer radi vojaških služeb, bolezni itd.) mimogrede ne more stanovati, jo rabiti ali obdelovati tako, kakor je označeno v § 2 zakona, ne izključuje rabe ugodnostij omenjenega § 2.

§ 5. Ako se dvomi, da obstoje v § 2 zakona ustanovljeni pogoji, naj urad, pristojen za odmero pristojbin — ne krato dolžnosti stranke dokazati okolnosti, ki utemeljujejo oprostitev od pristojbine ali manjšo izmero pristojbine — navadno vpraša predstojnika občine, v kateri leži dotična nepremična reč, za mnenje o istinitih, za dovolitev ugodnostij merodajnih okolnosti. — Ako občinski predstojnik ne poda zahtevanega mnenja, ali ako se pokažejo zoper to mnenje pomisleki, ali ako se zdi uradu iz posebnih razlogov umestno, da ne poizve za mnenje občinskega urada, se lahko ovedo tiste istinite okolnosti na drug način, na primer zaslišavši zaupnike ali s tem, da se druge zaupljive združbe, na primer okrajni zastopi, poljedelska okrajna društva i. e. ali politična oblastva prosijo za mnenje.

§ 6. Da bi se kedo ne prijel pretrdo, kar bi lahko nastalo tako, da se je po §§ 1 in 2 zakona za odstotni postavek pristojbine merodajna vrednostna stopinja prekoračila le za neznaten znesek, se ukazuje:

V §§ 1 in 2 zakona odrejene pristojbine je tako izmeriti, da se od vrednosti kake nepremične stvari, odkazane kakemu višemu odstotnemu postavku, odbivši pristojbino ne sme pokazati manjši znesek, nego bi ostajal od najvišega vrednostnega zneska bližnje niže stopinje, odbivši pristojbino, ki pride po tej stopinji. — Ako torej na primer znaša v slučaju kakega prenosa po § 1, št. 2 zakona vrednost 20.040 kron, znašala bi tej vrednosti ustrezajoča dvaodstotna pristojbina 400 kron 80 vinarjev. Vendar naj se od vrednosti, odkazane višemu postavku dveh odstotkov, odbivši pristojbino, ne pokaže manjši znesek, nego bi ostal od najvišega vrednostnega zneska bližnje niže stopinje, to je od 20.000 kron, odbivši pristojbino po en in pol odstotka za 300 kron, ki pride po tej stopinji. Izmeriti je torej pristojbino samo z razliko med ostankom po 19.700 kron proti vrednosti po 20.040 kron, to je s 340 kronami mesto s 400 kronami 80 vinarji.

§ 7. Ob odstopu kakega hišnega ali zemljiškega posestva v zmislu končnega odstavka § 2 zakona je vrednost pridržkov, nerazdelno pogojenih v prid izročnika, v prid zakonca izročevalnega dela starišev, in v prid obeh delov starišev za čas življenja proračuniti s petkratno letno dajatvijo. — Pridržke v prid bratov in sester prevzemnika je, ako se nerazdelno izgovorijo za čas življenja ene posamezne osebe ali več oseb, preceniti s petkratno letno dajatvijo, ako pa so se izgovorili za več oseb za čas življenja vsake posamezne osebe, s petkratno dajatvijo, ki pride na vsako osebo. — Z ozirom na cenitev vrednosti pridržkov, izgovorjenih v prid drugih oseb, na primer v prid sestričev itd., ostane pri določilih § 16 zakona 9. febr. 1850 l. (dz. 50). — Ugodnosti končnega odstavka v § 2 zakona so neodvisne od vrednosti prenesene nepremične stvari.

§ 8. Prošnje za priznanje ugodnosti v § 3 zakona je najpozneje v 30 dneh po sklenenem dotičnem pravnem opravilu, priloživši potrebne izkaze v prvopisu ali v po-verjenem prepisu vpodati pri vodečem finančnem oblastvu prve stopnje (finančnookrajnem ravnateljstvu, uradu za pristojbinsko izmero, osrednjem odredbinskem uradu na Dunaju) naravnost ali potom davčnega urada (finančne in sodne depozitne blagajnice) tistega okraja, v katerem leži prenesena nepremičnina. — Če so prenosu predmet

nepremičnine, ki leže v raznih okrajih, je prošnjo za ugodnost vpodati pri uradu, kateremu je podati naznani-
nilo zaradi izmere pristojbine, ali pri finančnem oblastvu,
predstojnem temu uradu. — Prošnja za priznanje ugod-
nosti se more tudi združiti z naznanilom pravnega opira-
vila za izmero pristojbine.

§ 9. Prošnje za ugodnosti v § 3 zakona je v dokaz opremiti: 1. S posnetkom iz javne knjige, v kateri je vpisan zadnji predhodni prenos stavišča; če pa ni bilo takega vpisa, z listino o zadnjem predhodnem prenosu (kupno pogodbo, prisodno listino i. e.) ali pa s plačilnim nalogom o opravljeni pristojbinski izmeri od tega prenosa; — 2. z odloko davčnega oblastva, ki dovoljuje časno davčno oprostitev za novo stavbo ali prestavbo (§ 3 zakona); — 3. z izpričevalom tistega organa, kateri je po veljajočih predpisih pristojen za podeljevanja stavbnega privolila, o času, kedaj je bil dodelan stavbni predmet, za katerega se je zahtevala in podelila davčna prostost; — 4. z dovolilom za stanovanje in rabo.

Ako ti označeni dokazi niso na razpolago v roku 30 dni, omenjenem v § 8 tega ukaza, je prošnjo za zdaj vpodati brez teh dokazov.

§ 10. Pri uporabi ugodnosti v § 3 zakona zemljiško-knjižna izvedba zadnjega predhodnega prenosa v dotičnem stavišču ni potrebna. — Ravno tam previdene dobe po štiri in šest let je računati po koledarju od preteklega dne, katerega je začel veljati pravni naslov, na katerega se opira zadnji predhodni prenos dotičnega stavišča, do všteti tistega dne, katerega se sklene sledeče pravno opravilo.

§ 11. Prošnje za ugodnost po § 3 zakona so po t. p. 44 q zakona od 13. dec. 1862. l. (dz. 89) kolka proste. — Priloge, ki jih je pridodati tem prošnjam, so po § 11 zakona od 9. februarja 1850. l. (dz. 50) oproščene priložnega kolka.

§ 12. Razloka o prošnjah za ugodnosti v § 3 zakona pristoji finančnim oblastvom prve stopinje. — Za rekurze zoper take razloke se uporabljajo določila § 78 zakona od 9. februarja 1850 in zakona od 19. marca 1876, (dz. št. 28).

§ 13. Dve osebi ali več oseb, ki pridobe nedeljeno kako reč, je po odstavku 6, lit. b) predgovora k tarifi zakona od 9. febr. 1850. l. (dz. 50) smatrati za eno osebo. Zarabo odstotnih postavkov §§ 1 in 2, potem oprostitve po § 2, št. 1, lit. a) zakona torej ob takih nerazdelnih pridobitvah ni odločilna vrednost dotičnih idealnih deležev, temveč vrednost nepremične reči, ki jo je skupno pridobilo teh več oseb. — Ob prenosih več nepremičnih stvari več osebam z istim pravnim pravilom (dedino), pri čemer pridobi vsaka oseba polno lastnino ene ali več prenesenih reči, pa je za oprostitvev od pristojbine, oziroma za določbo odstotnega postavka pristojbine merodajna tista vrednostna številka, ki ustreza nepremičnim stvarjem, ki jih je pridobila vsaka posamezna oseba.

§ 14. Ako so neločeni deli (idealni deleži, § 361 odz.) kake nepremičnine predmet prenosa, je merodajna vrednost prenesenih neločenih delov, ne pa vrednost cele nepremičnine, to je: na idealne deleže, katerih ne zadeva prenos, se ne ozira pri določitvi odstotnega postavka po § 1 in 2 ali rabe oprostitve po § 2, št. 1, lit. a) zakona.

§ 15. Če se ob prisoji kake nepremičnine, ki spada k zapuščini in je zakonito nerazdelna (na Tirolskem) pridržuje, da eden izmed dedičev pozneje prevzame posestvo, je to poznejšo prevzemo glede na uporabo § 7 zakona ceniti, kakor da se je zgodila pred prisajo, in si v namen pristojbinske izmere ni misliti novega pravnega opravila.

§ 16. Določilo § 9 zakona ima v sebi naredbo, da je pri nepremični zapuščinski imovini brez razločka vrednosti in brez ozira na to, ali je plačati nepremičninsko pristojbino, ali take pristojbine ni po § 2, št. 1, č. a) zakona, in pa brez ozira na čas dedinskega pripada, samo in edino finančno oblastvo poklicano v izmero pristojbine, in da tu izjemoma ni plačevanja pristojbine s kolkovnimi znamkami.

To velja tudi tedaj, ako so v zapuščini tudi premične stvari. — Ob prenosih za slučaj smrti v primerih § 2, št. 1, lit. a) zakona se sme opustiti predložba zapuščinskega izkaza (§ 46 zakona o pristojbinah), ako

vrednost nepremičnih stvari ne presega 1000 kron in ako hkratu vsa čista imovina, ki se prenese, prištevši tiste dele imovine, za katere je zvedelo sodišče in ki so omenjeni v §§ 13, 14 in 15 zakona, ne presega te vrednosti 1000 kron. Namesto zapuščinskega izkaza naj razpravno sodišče izroči uradu, določenemu za predpis pristojbine, z ozirom na § 2, št. 1, lit. a) zakona zapuščinski popis ali prisego nadomestujočo napoved imovine v izvirniku ali poverjenem prepisu, in pa v dokaz odbitnih postavkov (§ 57 zakona o pristojbini) prinesena dokazila in naj naznani odkaz zapuščine. Ako se naznanijo sodni spisi v izvirniku, naj urad te spise nemudoma vrne sodišču potem, ko je povzel podatke, merodajne za njegovo uradno poslovanje. V zmislu prvega odstavka § 9 zakona finančnemu oblastvu pristojeca izključnost za ustanovitev izmernih podstav ostane tudi v primerih spredaj stoječega odstavka nedotaknjena. — V vseh drugih primerih je paziti na obstoječe predpise o poročilu zapuščinskega izkaza, oziraje se na § 18 zakona.

§ 17. Pravna opravila, za katera se zahteva oprostitev od pristojbine od nepremičnine v zmislu § 2, št. 1, lit. a) zakona, je vendar naznaniti uradu, določenemu za izmero pristojbine, da se jim prizna ta pravica.

§ 18. Pristojbinske oprostitve po tarifnem postavku 106, *Bf* pristojbinskega zakona z dne 9. februarja 1850. l. (dz. 50) se ne dotikajo določila zakona z dne 8. junija 1901. l., in ona ostane v veljavi glede premične in tudi glede nepremične zapuščinske imovine.

§ 19. Po § 10 zakona se splošni predpisi zakonov v kolkovnih in neposrednjih pristojbinah uporabljajo tudi na prenose, oznamenjene v §§ 1 do 9 zakona, v toliko, kolikor ta zakon ne ustanavlja izrečno kaj od onih splošnih določil različnega. — Z ozirom na te prenose je torej zlasti gledati na:

predpise o ovedovanju vrednosti nepremičnih reči (§§ 50 nasl. zakona 9. febr. 1850. (dz. 50), člen III. zakona 7. jun. 1881. [dz. 49], ukaz z dne 25. jan. 1884. [dz. 18], ukaz 23. dec. 1897. [dz. 301] in § 13 zakona 9. febr. 1882. [dz. 17]); — cesarski ukaz 19. marca 1853. (dz. 53), vendar izvzemši § 2, točko 5, potem §§ 3, 4 in 5.

§ 20. Predpisi o trdnih kolkovnih pristojbinah za listine o pravnih poslih, s katerimi se prenaša lastnina nepremičnih reči, veljajo tudi pri prenosih, oznamenjenih v §§ 1 do 5 in 7 do 9 zakona.

II. Zagotovilo pristojbin od zapuščin.

§ 21. V kolikor naj po §§ 9 in 10 zakona z dne 13. decembra 1862. (dz. 89) dolžnost plačevati pristojbine nastane v poznejšem času kakor je tisti, ko je pripadla dedina, ne začno v § 11 zakona določene obresti teči pred onim poznejšim časom.

§ 22. Če se v primeru, ko je po § 11 zakona obresti v izmeri letnih štirih odstotkov plačati do časa dospelosti pristojbine, plačanje pristojbine zakasni čez ta čas, je od tega časa počenši plačati zamudne obresti v izmeri petih odstotkov na leto po ukazu fin. ministrstva 6. aprila 1856. (dz. 50), oziroma po zakonu z dne 23. jan. 1892. (dz. 26).

§ 23. Določilo 2. odstavka § 11 zakona, da v primerih, ko se po oddaji zapuščinskega izkaza najde prej neznan zapuščinska imovina, v prvem odstavku omenjenega paragrafa določeni rok začne teči od dne, ko se je to zvedelo, je uporabljati tudi v onih primerih pozneje najdene zapuščinske imovine, ko se ni prej oddal zapuščinski izkaz, bodi ker ni bilo imovine in zaradi tega tudi ne zapuščinske razprave, bodi iz takega drugega razloga.

§ 24. Z ozirom na § 11 zakona naj razpravno sodišče na zapuščinskem izkazu natanko poočiti dan, katerega se pri njem izroči zapuščinski izkaz (§ 46 pristojbinskega zakona z dne 9. febr. 1850. [dz. 50]), ako ni ta izkaz že kakor samostalna vloga oznamenjen s prihodnjim zabeležkom, ali pa se je naredil s sodelovanjem razpravnega sodišča in ima datum vzprejema.

§ 25. Ako se hoče kak pristojbini zavezan v zmislu končnega odstavka v § 11 zakona z začasno položbo na račun zapuščinske pristojbine, ki jo je ovedeti, oprostiti zaveznosti, da bi plačal obresti, odrejene v prvem odstavku tega paragrafa, opraviti je tako položbo pri pristojni blagajni s položnico, ki jo je dvojno izdati, po naslednjem vzorcu:

„Na podstavi končnega odstavka § 11 zakona z dne 18. junija 1901. (dz. 74), vlaga podpisan^a_i na račun pristojbine, ki jo je ovedeti, od zapuščine po

 ki je umrl(a) dne
 v
 znesek K . . h, reci
 kron . . . vinarjev.
 dne

I. J.“

§ 26. Z ozirom na stavo predloga, da naj se kedo po sodišču dene pod razodetno prisego (§ 12 zakona), se ukazuje: — Finančno oblastvo, katero ima v kakem posebnem primeru pomisleke proti resničnosti in popolnosti izkaza kake zapuščinske imovine, naj, če primer ni pripraven, da se požene dohodarstvenokazenski postopek, korenito in vestno preskusi vse okolnosti, ki govore za tako nepopolnost ali neresničnost, in samo, če se pokaže, da so te okolnosti veljavne, zaradi tega, da mu finančni minister dá pooblastilo, staviti predlog, da se dotični dene pod prisego, obširno razloživši primer; poroči predstojnemu finančnemu oblastvu. — Finančno deželno oblastvo naj, če se mu po skrbni preskušnji stvari vzvidi pristati predlogu podoblastva, predlog s primerno obrazloženim poročilom predloži finančnemu ministru. — Če finančno deželno oblastvo vsled takega podanega mu rekurza ali drugače vršeč svojo nadzorno pravico sodi, da gre po § 12 zakona dotičnega deti pod prisego, mora s svoje strani zmislooma uporabljati predstoječe naredbe.

§ 27. Razpravno sodišče naj pri ustanovitvi prisežnega besedila razodetne prisege, naloženi mu po § 12, odstavku 4 zakona, pazi na to, da bode prisežno besedilo po stanju primera dovolj jasno obsezalo imovinske sestavine ali vrste ali skupine imovinskih sestavin ali posamezne predmete, za katere se domneva, da so neresnično ali nepopolno izkazani, in da se v njem primerno sklicuje na imovinski izkaz, za katerega neresničnost ali nepopolnost se gre, eventualno tudi na posebno

ovadbo, storjeno po § 18 zakona, s kakimi dodatki (popravami) vred. — Prišezna formula naj se bode na primer glasila:

„Prisezam pri Bogu vsemogočnem in vsevednem čisto prisego, da nisem glede imovine dne umrlega I. I., o kateri sem (osebno, po svojem zastopniku) zapuščinski izkaz podal dne z dodatkom (popravo) z dne vedoma zamolčal nič vrednotnic (dolžnih terjatev, dragotin, gotovine itd.).

Tako resnično mi Bog pomagaj!“

§ 28. Staviti predlog, da naj se sodno vzprejmó dokazi po § 16 zakona, so poklicana vodeča finančna oblastva prve stopinje (finančno okrajno ravnateljstvo, urad za pristojbinsko izmero, osrednji odredbinski urad na Dunaju). — Za postopek pri vzprejemu dokazov, zlasti tudi za primere, da ni dopustno koga zaslišavati pod prisego, in za pristojbine pričam se zmislooma uporabljajo sem mereča določila civilnopravnega reda. — Presoja podatkov dokaznega vzprejema gre finančnemu oblastvu, katero pri tem ni navezano na nobena dokazna pravila. — Finančno oblastvo naj torej s skrbnim ozirom na podatke celokupne razprave in vsega dokazovanja, razsodi, jeli kako stvar šteti za resnično ali verjetno ali pa ne. — Sosebno je njegova dolžnost enako razsoditi, kako to vpliva na presojo primera, če se kaka stranka brani odgovoriti na vprašanja, katera so se ji stavila pri sodnem zaslišanju. — Okolnosti in preudarke, merodajne za prepričanje oblastva, je natanko povedati v obrazložbi.

III. Prehodna in končna določila.

§ 29. Cesarski ukaz z dne 16. avg. 1899. (dz. 158) in izvedbeni ukaz, k njemu izdan dne 2. sept. 1899. (dz. 171) izgubita tisti dan, ko se razglasi zakon z dne 18. junija 1901. (dz. 74) svojo moč, vendar ju je uporabljati za imovinske prenose, ki so se prigodili pred tem dnevom. — Izjeme od tega nastanejo v naslednjih merah:

1. Z ozirom na razodetno prisego (§ 11 ces. u.) se v vseh primerih uporabljajo določila v § 12 zakona in §§ 26 in 27 pričujočega ukaza. 2. V kolikor se gre za to, da se

kaj stori verjetno, kakor je prevedeno v § 14 ces. u. so uporabna določila v § 16 zakona in v § 28 pričujočega ukaza.

§ 30. Ugodnosti § 3 zakona se pod ravno tam prevedenimi pogoji uporabljajo na prenose poslopij, ki se gode na podstavi pravnih opravil, sklenjenih po začetku veljavnosti zakona. — Za prej sklenjena pravna opravila veljajo zgolj v času sklepa veljavna določila.

§ 31. Če glede zapuščine, pri kateri je dedinski pripad nastopil pred časom, ko je obveljal zakon, v tem času še niso bile začele teči obresti, ukrenjene v § 10 ces. u. 16. avg. 1899., je štiriodstotne obresti po § 11 zakona računati še le po preteklem dvanajstmesečnem roku počenši od dne pripada, oziroma od poznejšega časa, omenjenega v drugem odstavku § 11 zakona, in to do časa, ko je dospela pristojbina. — Če so pa bile v § 10 cesarskega ukaza omenjene obresti v času, ko je obveljal zakon, sicer že začele teči, ali vendar v ravno tistem času ni bil še pretekel v prvem odstavku § 11 zakona določeni dvanajstmesečni rok, prestanejo s tem časom teči obresti, ki jih je bilo do tedaj računati s petimi odstotki. Potem, ko je pretekla v misel vzeta dvanajstmesečna doba, je nato v § 11 zakona ukrenjene štiriodstotne obresti računati do časa dospelosti pristojbine. — Če so bile slednjič v času, ko je obveljal zakon, že začele teči v § 10 cesarskega ukaza ukrenjene obresti in je bila tudi že pretekla v prvem odstavku § 11 zakona določena doba, je počenši od tega časa obresti po § 11 zakona namesto s petimi odstotki računati samo s štirimi odstotki, in to do časa dospelosti pristojbine. (§ 60 zak. 9. febr. 1850.)

Z ozirom na stvarno poroštvo, ustanovljeno v § 72 zakona 9. febr. 1850. se oblastvom in uradom, ki imajo dolžnost skrbeti, da se prisilno izterjajo pristojbine, naroka, če se pristojbine za prenose nepremičnin (s kako na vrednost prenesenih nepremičnin razmeroma spadajočo 1-, 4- ali 8 odstotno obogatelno pristojbino vred) ne plačajo v tridesetdanskem plačnem roku, da po preteku tega roka brez pomude in brez izjeme store, da se pristojbine s postranskimi pristojbinami vred knjižno zagotove.

§ 32. Ta ukaz zadobi moč hkratu z zakonom z dne 18. jun. 1901. (dz. 74).

B. Zakoniti prispevki javnim zavodom.

I. Doneski k šolskim zakladom.

a) Občni predpis daje ukaz ministrstev za prav., fin. ter bogočastje in uk od 13. jun. 1876 dz. 90.,

o odmerjanju prispevka za šolo od ostalin (zapuščin), veljaven za tiste kraljevine in dežele, v katerih je že z deželnim zakonom uveden (vse razun Šleske) ta prispevek namesto poprejšnje ostalinske takse.

Da se doseže enakšno postopanje pri odmeri šolskega prispevka po zgornjih kraljevinah in deželah, dajó se dogovorno s c. kr. vrhovnim računiščem naslednja določila:

1. V podlogo odmeri šolskega prispevka naj se jemlje, kadar ga sodišča odmerjajo, čista ostalina, kakoršno so leta sodišča priznala, a kadar to delo pristoji finančnim organom, čista vrednost ostaline, katero so le-ti organi našli.

2. Počenši od 1. dne januarja meseca 1877 dolžna bodo sodišča vse ostaline ali zapuščine, razen tistih, od katerih po dotičnem deželnem zakonu ni opraviti šolskega prispevka, vpisavati v razkaz (spisek)¹⁾ po niže pridejanem obrazcu, in to precej, vsakakor pa pred prisodbo ostaline in

¹⁾ Ta razkaz se ni ponatisnil. Natisnil se tudi ni ukaz min. za notr. stvari, za uk in bogočastje, finance in pravosodje od 5. febr. 1898, uk. 9., o odmerjanju pristojbin za šole ali druge javne zavode, od zapuščinskih nepremičnin, ki spadajo k zapuščini, o kateri se ima razpravljati v drugi kronovini, ker ta ukaz določa le notranje poslovanje sodišč ob takih prilikah.

in ne še le po dokončani njeni razpravi. — Tekoča števila tega razkaza, ki začenjajo vsako leto z 1., naj se nadaljujejo do konca leta. — Ako odmerjanje šolskega prispevka pristoji sodišču, naj ono zapisuje dotične podatke v predelke (stolpiče) 1 do 11, a če nima te dolžnosti, naj jih zapisuje samo v predelke 1 do 4 tega razkazila. — Ta razkaz naj sodišče po deželnih glavnih mestih vsak mesec, a ostala sodišča vsake tri mesece in to v 8 dnevih po izteku meseca, oziroma četrtertletja pošiljajo deželnemu računarstvu; nasproti pa prestanejo razkazi, katere so sodišča doslej vsled ministrskih ukazov od 8. nov. 1850 dz. 444 in od 28. nov. 1853 dz. 253 pošiljala vsakega pol leta.

3. Tam, kjer šolski prispevek finančni organi odmerjajo, dolžni so ti organi tudi vsak ostalinski spis, ki jim dojde zaradi odmerjanja te državne pristojbine, če se po dotičnem deželnem zakonu od ostaline mora plačati šolski prispevek, zapisati v razkazilo narejeno po poprej omenjenem vzorcu, a v 5. do 7. predelek postaviti čisto ostalino, kakor so jo oni v odmero državne pristojbine izračunili, a ostale predelke 8 do 11 primerno izpolniti. — Tudi ta razkaz je deželnemu računarstvu pošiljati v rokih, kakor so gori za sodišča določeni.

4. Sodišča in finančni organi v deželnih glavnih mestih imajo dolžnost, šolske prispevke, kar jih odmerijo, precej na znanje dati deželni blagajnici stoječi pod deželnim odborom, priobčiti ji duplikat plačilnega naloga, izdan stranki, da se prispevek poterja in v račun dene, in na tem duplikatu poočititi vselej tekoče število in letni tečaj odmernega razkazila. — A druga sodišča

naj šolske prispevke, kolikor jih odmerijo, po dozdanjem načinu priobčujejo davčnim uradom, vendar jim je vselej v misel vzeti tekoče število in letnik odmernega razkaza.

5. Koder je po zvršitvenem propisu k dotičnemu deželnemu zakonu bilo duplikat plačilnega naloga vpošiljati za to, da se v zapis dene pri deželnem računarstvu, ga od leta 1877 več ne bode treba. —

b) Doneski k šolskim zakladom v posameznih krovinah; izpiski iz dotičnih predpisov.

1. Goriška in Gradiška. a) Zakon od 3. maja 1903, dež. 8. l. 1904. Z izvrš. ukazom od 11. febr. 1904 dež. 9. (Za zapuščine, ki so se prisodile pred 11. marcem 1904, veljata z. od 16. jan. 1881, dež. 6 in 6. avg. 1892, dež. 24).

Višina prispevka [b]) in druga določila [c]) so povsem taka, kakor za Istro (glej naslednji odstavek 2!).

2. Istra. a) Zakon od 5. jun. 1908, dež. 30. o uredbi pokojninskega zaklada za učitelje občnih javnih ljudskih šol istrskih in njegovih prihodkov. (Za ostaline pripale pred 1. okt. 1908 veljajo še zakoni od 21. febr. 1873, dež. 15., od 29. maja 1877. dež. 21 in od 31. decembra 1888, dež. 3 l. 1889).

b) Višina prispevka. Prispevka so proste ostaline, kojih čista vrednost ne dosega zneska 600 K; od 600 K više se odmerja, ako znaša državna imovinska prenosnina 1% (poleg dotične doklade):

do zneska 1.000 K s stalnim zneskom 2 kron

od 1.000 K do 2.000 K s 0·30%

„ 2.000 „ „ 10.000 „ „ 0·40%

„ 10.000 „ „ 20.000 „ „ 0·50%

„ 20.000 „ „ 40.000 „ „ 0·60%

„ 40.000 „ „ 60.000 „ „ 0·70%

„ 60.000 „ „ 80.000 „ „ 0·80%

„ 80.000 „ „ 100.000 „ „ 0·90%

„ 100.000 K naprej z 1%.

Ako je ostalina ali nepremična imovina, ki pripada dediču ali volilojemniku, celoma ali deloma zavezana 4% državni imovinski prenosnini (poleg dotične doklade), zviša se za 50% šolski prispevek, ki ga je po čisti vrednosti takemu dediču ali volilojemniku pripadajočega deleža odmeriti po ti tarifi; in zviša se za 100% v onih slučajih, v katerih se državna imovinska prenosnina odmeri z 8% (poleg dotične doklade).

Prispevek se ne odmerja posebej za vsak posamezni dedinski delež ali za vsako posamezno volilo, temveč skupaj v eni, v dveh ali v treh skupinah, kakor se uporabijo ena, dve ali tri tarife (namreč enojna tarifa, za 50% zvišana tarifa in za 100% zvišana tarifa); ako pa velja za vse zapuščinske upravičence ista tarifa, vrši se odmera kumulativno po prispevku zavezani skupni vrednosti ostaline, odnosno nepremične imovine.

Drobeci pod 100 kronami se sicer vpoštevajo pri določbi tarifne postavke, a ne pri odmeri prispevka.

c) Druga določila. 1. Ob odmerjanju čiste ostaline se ne vpoštevajo izven dežele ležeče nepremičnine in na njih izključno bremeneči dolgovi; pač pa dolgovi, ki bremene na vsi zapuščini, naj so na omenjenih nepremičninah zavarovani ali ne.

2. Volila in dedščine za učit. pokojninski zaklad se vračunajo v donesek.

3. Prispevek odmerjajo oblastva, ki odmerjajo državno zapuščinsko pristojbino.

4. Prispevek od nepremičnin v deželi (Istri), spadajočih k zapuščini, o kateri se razpravlja v drugi kronovini, odmeri c. kr. urad za odmero pristojbin v Trstu.

3. Koroška. a) Zakon od 28. febr. 1874, dež. 13, od 30. aprila 1887, dež. 25 in od 19. oktobra 1896. dež. 10 iz l. 1898.

b) Višina prispevka. Normalnošolskega prispevka ni od zapuščin, katerih čista vrednost ne presega zneska 600 K; sicer znaša prispevek, ako čista zapuščina 2000 K ne presega — 2 K

ako presega	2.000 K	do všteti	h	10.000 K	od vsakih	200 K	50 h
„	„	10.000	„	„	20.000	„	„
„	„	20.000	„	„	40.000	„	„
„	„	40.000	„	„	60.000	„	„
„	„	60.000	„	„	80.000	„	„
„	„	80.000	„	„	od vsakih	100 kron	po 1 K.

Če dedič ali volilojemnik ni niti nujni dedič niti zakonski drug zapustnika, se šolski donesek, ki ga je odmerjati po prejšnji tarifi, poviša za 50%. — Drobeci pod 200 K se sicer vpoštevajo pri določbi tarifne postavke, a ne pri odmeri prispevka.

c) Druga določila. 1. 2. in 3. kakor v predpisih za Istro.

4. Prispevek od nepremičnin, ležečih izven Koroške, določa c. kr. davčni urad v Celovcu.

4. Kranjsko. a) Zakoni od 18. dec. 1874, dež. 1 za 1875, in od 6. jul. 1889, dež. 15.

b) Višina prispevka. Do vštetega zneska 600 K čiste zapuščine ni prispevka.

Nad	600 K	do všteti	h	1.000 K		2 K	— h
nad	1.000	„	„	2.000 K	od vsakih	200 K	po 40 „
„	2.000	„	„	10.000	„	„	50 „
„	10.000	„	„	20.000	„	„	60 „
„	20.000	„	„	40.000	„	„	70 „
„	40.000	„	„	60.000	„	„	80 „
„	60.000	„	„	80.000	„	„	1 K. — „
„	80.000	„	„	100.000	„	„	1 „ 20 „
„	100.000	„	„	120.000	„	„	1 „ 40 „
„	120.000	„	„	160.000	„	„	1 „ 60 „
„	160.000	„	„	200.000	„	„	1 „ 80 „
„	200.000	„	„			2	„ — „

To cenilo velja pa le za tiste dediče, oziroma volilojemnike (legatarje), katerim je odmeriti pristojbino od prenosu imovine o smrti po tarifni št. 106—B, črka a, cesarskega patenta z dne 9. febr. 1850. dz. 50, z enim odstotkom. — V drugih slučajih se šolski donesek, ki ga je po prejšnjem cenilu odmerjati, poviša za 50 odstotkov. Na iznose pod 200 K se je sicer ozirati tedaj, kadar se do-

ločuje cenilni postavek, ki ga je rabiti, a ne tedaj, kadar se odmerja pristojbina.

c) Druga določila. 1. 2. in 3. kakor v predpisih za Istro.

4. Kadar se državna pristojbina plačuje v kolkih, imajo stranke po razpravljajočem sodniku odmerjeni šolski donesek plačati pri davčnem uradu.

5. Štajersko. a) Zakon 23. dec. 1901, dež. 9 za 1902 in izvršilni ukaz 20. dec. 1902, dež. 17. za 1903; za zapuščine, pripale pred 1. januarja 1902 zak. 13. okt. 1870, dež. 58 in 29. dec. 1888 dež. 3. iz 1889.

b) Višina prispevka. Čista zapuščina do vstetega zneska 800 K je doneska prosta.

Donesek učiteljskega pokojninskega zaklada znaša od čiste zapuščine

nad	800 K	do	10.000	od	vsakih	sto	K	0·50
"	10.000	"	"	20.000	"	"	"	0·55
"	20.000	"	"	40.000	"	"	"	0·60
"	40.000	"	"	60.000	"	"	"	0·70
"	60.000	"	"	100.000	"	"	"	0·80
"	100.000	"	"	200.000	"	"	"	0·90
"	200.000	"	"	"	"	"	"	1·—

Če dedič ali volilojemnik ni niti nujni dedič, niti zapuščeni zakonski drug, se poviša donesek učiteljskega pokojninskega zaklada, kateri se kaže iz njegovega dedinskega deleža ali volila, za 50 odstotkov. Na odlomke pod 100 K naj se sicer ozir jemlje pri določbi uporabljajočega tarifnega postavka, pri preračunjenju pristojbine pa ne.

c) Druga določila. 1. 2. 3. kakor v predpisih za Istro.

4. Kadar je nepremična zapuščinska imovina v več deželah, se pristojbina odmerja pri c. kr. uradu za odmero pristojbin v Gradcu.

6. Trst. a) Zakon od 20. dec. 1902. dež. 3. iz 1903. in ukaz od 21. nov. 1906. dež. 28; (za zapuščine, pripale pred 20. jan. 1903. zak. od 15. maja 1874, dež. 16).

b) Višina prispevka. Čiste zapuščine do zneska 600 K so proste prispevka; od 600 K do 1000 K čiste zapuščine je prispevek 2 K.

Ako dosega čista vrednost zapuščine ali nepremične imovine, ki ste podvrženi prispevku, 1000 kron, odmerja se prispevek po ti-le tarifi:

od kron	1.000 do K	2.000 K	—40 h	za vsakih 200 K				
"	2.000	" "	10.000	" —50	" "	" "	" "	" "
"	10.000	" "	20.000	" —60	" "	" "	" "	" "
"	20.000	" "	40.000	" —70	" "	" "	" "	" "
"	40.000	" "	60.000	" —80	" "	" "	" "	" "
"	60.000	" "	80.000	" —90	" "	" "	" "	" "
"	80.000	" "	100.000	" 1—	" "	" "	" "	" "
"	100.000	" "	200.000	" 1·20	" "	" "	" "	" "
"	200.000 in dalje	" "	"	1·40	" "	" "	" "	" "

V kolikor pripadete dedščina ali nepremična imovina, ki ste podvrženi prispevku, kakemu dediču ali volilojemniku, ki ni ne zakonski drug in ne nujni dedič pokojnikov, zviša se za 50% prispevek ali kvota prispevka, katera je primerna čisti vrednosti tega, kar pripada dotičnemu dediču ali volilojemniku. Odlomki pod 200 kro-nami se pač jemljejo v ozir za določitev tarifne postavke, ne pa za odmero prispevka.

c) Druga določila. 1. 2. 3. in 4. kakor v predpisih za Istro.

Posebne predpise imajo še:

7. Avstrijsko Dolenje. Z. od 18. dec. 1871. dež. 1. za 1872. in od 17. nov. 1900. dež. 63.

8. Avstrijsko Gorenje. Z. od 30. dec. 1896. dež. 22. in 16. dec. 1899. dež. 5. za 1900.

9. Bukovina. Z. od 13. jan. 1873. dež. 7.

10. Češko. Z. od 2. febr. 1873, dež. 60. za 1874, od 14. jan. 1895. dež. 9. in 8. sept. 1890. dež. 61.

11. Dalmacija. Z. od 30. jan. 1873. dež. 11 in od 28. aprila 1888. dež. 16.

12. Gališko. Z. od 6. dec. 1894. dež. 19. iz 1. 1896.

13. Moravsko. Z. od 30. aprila 1874, dež. 37. in 11. jul. 1898. dež. 71 in 72.

14. Solnograško. Z. od 27. jun. 1898. dež. 27. in 20. jan. 1903. dež. 8.

15. Šlesko. Z. od 2. nov. 1874. dež. 51.

16. Tirolsko. Z. od 28. nov. 1897. dež. 21 l. 1898.

17. Predarlsko. Z. od 30. avg. 1898. dež. 19.

II. Bolnišniški prispevek.

Trst. a) Zakon od 23. avg. 1898. dež. 22. in 16. sept. 1900. dež. 25. ter izvršilni ukaz 10. decembra 1907. dež. 16 l. 1908.

b) Višina prispevka. Zapuščine, ki po svoji čisti ceni ne dosegajo zneska 1000 K, so oproščene prispevka.

Ako čista cenitev ostaline ali prispevku podvržene nepremičnine presega 10.000 K, odmeri se prispevek po ti-le tarifi:

od	10.000 K	do	20.000 K	za	vsakih	200 K	s	60	st.
„	20.000	„	40.000	„	„	„	„	70	„
„	40.000	„	60.000	„	„	„	„	80	„
„	60.000	„	80.000	„	„	„	„	90	„
„	80.000	„	100.000	„	„	„	„	1—	K
„	100.000	„	200.000	„	„	„	„	1.20	„
„	200.000	„	400.000	„	„	„	„	1.40	„
„	400.000	„	600.000	„	„	„	„	1.60	„
„	600.000	„	800.000	„	„	„	„	1.80	„
„	800.000	„	dalje	.	.	.	.	2—	„

V kolikor pripada ostalina, ali prispevku podvržene nepremičnine kakemu dediču ali volilojemniku, ki ni niti zakonski drug, niti nujni dedič pokojnikov, poviša se za 50 odstotkov prispevek ali znesek prispevka, ki odgovarja čisti vrednosti tega, kar pripada dotičnemu dediču ali volilojemniku.

Drobci pod 200 K se sicer vpoštevajo za določbo tarifne postavke, ne pa za odmero prispevka.

c) Druga določila so enaka, kakor pod c) 1. 2. 3. za šolski prispevek v Istri.

Slične prispevke imajo: Gradec za štajerski glavni ubožni zaklad (dvd. 15. jun. 1816, zjz. 1259) po $\frac{1}{2}\%$ od graških zapuščin, presegajočih 200 K. — Dalje Dunaj, Dolenje Avstrijsko, Brno, Levov, Praga.

III. Odhodnina (Abfahrtsgeld)

se sme jemati le uporabljajoč reciprociteto (drž. osnovni zakon od 21. dec. 1867, dz. 142, čl. IV.)

To velja o mestni in državni odhodnini.

Prostost te davščine je zajamčena v različnih državnih pogodbah.

Predpisi o odhodnini se nahajajo v patentu od 14. marca 1783 zjz. 396, v dvd. 15. septembra 1785, zjz. 467, 5. jul. 1787, zjz. 688, 11. marca 1791, zjz. 127, 6. jun. 1791, zjz. 160, v pat. 7. jul. 1808, zjz. 850, v dvd. 28. aprila 1809, zjz. 891 in od 12. aprila 1828, zjz. 2336, potem v dvd. od 11. jul. 1817, zjz. 1344 in 1. maja 1819, zjz. 1557 (min. ukaz 22. sept. 1858, dz. 154).

===== Vsebina knjige „Zakoni o javnih knjigah“ =====
(V. zvezek Pravnikove zbirke).

I. del (A).

Stvarno kazalo v slovenskem in hrvaškem jeziku. — Zaznamek zak. predpisov. — Občni zakon o zemljiških knjigah. — Navodilo (instrukcija) k temu zakonu. — Pristavek v knjigi pozvanih zak. določil. — Zakona 6. febr. 1869, dz. 18 in od 11. maja 1894, dz. 16. — Zakon o izpravi javnih knjig. — Predpisi o osnovi novih zemljiških knjig za: Koroško, Goriško in Gradiško, Istro, Kranjsko in Štajersko.

II. del (B).

Stvarno kazalo. — Zaznamek zakonov, razpisov itd. — Železniške knjige. — Rudniške knjige. — Konverzija hipotečnih terjatev. — Pristojbinske olajšave ob konverziji novčnih dolgov. — Predpisi o zastavnih listih. — Melioracijski zajmi. — Olajšila ob vpisu ali izbrisu knjižnih pravic. — Radicirane obrti. — Predpisi o cerkvenih posestvih glede javnih knjig. — Delitev dedine pri srednjih kmetijah. — Razdelba in uredba skupnih zemljišč. — Komasacija zemljišč. — Arondacija gozdnih mej. — Zemljiškoknjižni predlogi, sklepi, vpisi. — Njih kolkovna in vpisnina. — Različni predpisi za javne knjige in hipoteke. — Dodatek k agrarnim zakonom.

Ker so popolno pošli posebni odtisi iz II. dela: „Železniške in rudniške knjige. Vzorci zemlj. predlogov, sklepov in vpisov“ in ker je le še malo odtisov „Predpisi o konverziji hipot. terjatev“, se oddaje **označeni II. del (B), ki je popolno samostalen, sedaj tudi sam.** To velja tudi o I. (A) delu; cene so razvidne na drugi strani.

Dr. Ed. Volčič v Novem mestu (Kranjsko)

je za društvo „Pravnik“ v Ljubljani uredil ter se dobivajo pri njem in pri knjigotržcih naslednje pravne knjige:

a) knjige slovenske:

1. **Civilnopravdni zakoni**, z obširnimi slovenskim in hrvatskim stvarnim kazalom, nad 900 strani, vez. à K 8.—.
2. **Dopolnilo Civilnopravnim zakonom** za l. 1906-1909 K 1·20.
3. **Odvetniška tarifa** od 11. dec. 1897 in 3. junija 1909, določila o rabi slovenskega in hrvatskega jezika pred sodišči, sodne pristojbine, broš. à K 1·80.
4. **Nova odvetniška tarifa** od 3. junija 1909 z alfabetskim stvarnim kazalom K — 80.
5. **Nova odvetniška tarifa** v obliki plakata za na steno K — 80.
6. **Zakoni o javnih knjigah**, I. in II. del vez. à K 6.—.
7. **Zakoni o javnih knjigah**, I. del vez. à K 3·20.
8. **Zakoni o javnih knjigah**, II. del vez. à K 3·20.
9. **Tabela o zemljiškoknjižni kolkovnici** K — 60.
10. **Zakoni o nespornem sodstvu** (VI. zvezek „Pravnikove“ zbirke), preko 40 pol, vez. à K 7.—.
11. **Zakon o dovoljevanju poti za silo**, s pojasnili à K — 40.
12. **Pristojb. olajšave ob konverziji hip. terjatev**, à K — 80.
13. **Predp. o razdelbi in ureditvi ter o zložbi zemljišč**, à K 2.—.
14. **Predpisi o obrambi poljščine**, à K — 80.
15. **Kazenska določila iz teh predpisov**, à K — 20.
16. **Predpisi o notarskih pristojbinah in zapovedanih notarskih spisih**, à K — 80.
17. **Navodilo občinskim predstojnikom za izročena jim sodna opravila**, à K — 40.

b) knjige hrvatske:

1. **Zakoni o javnim knjigama** I. dio (A), vez. à K 3·60.
2. **Zakoni o javnim knjigama** I. dio sa II. dijelom (slovenski), ukupno vezano à K 6.—.
3. **Zakon o dovoljevanju prijek. puteva**, sa tumačem à K — 40.
4. **Tabela o zemljišničkoj biljegovini**, à K — 80.
5. **Jezikovna naredba za Dalmaciju** od 20. apr. 1909, à K — 08.

Društvo »PRAVNIK« v Ljubljani izdaja mesečnik »SLOVENSKI PRAVNIK«, v katerem so slovenski in hrvatski članki pravne vsebine; list stane 10 K na leto.

Isto društvo je izdalo še naslednje slovenske pravne knjige:

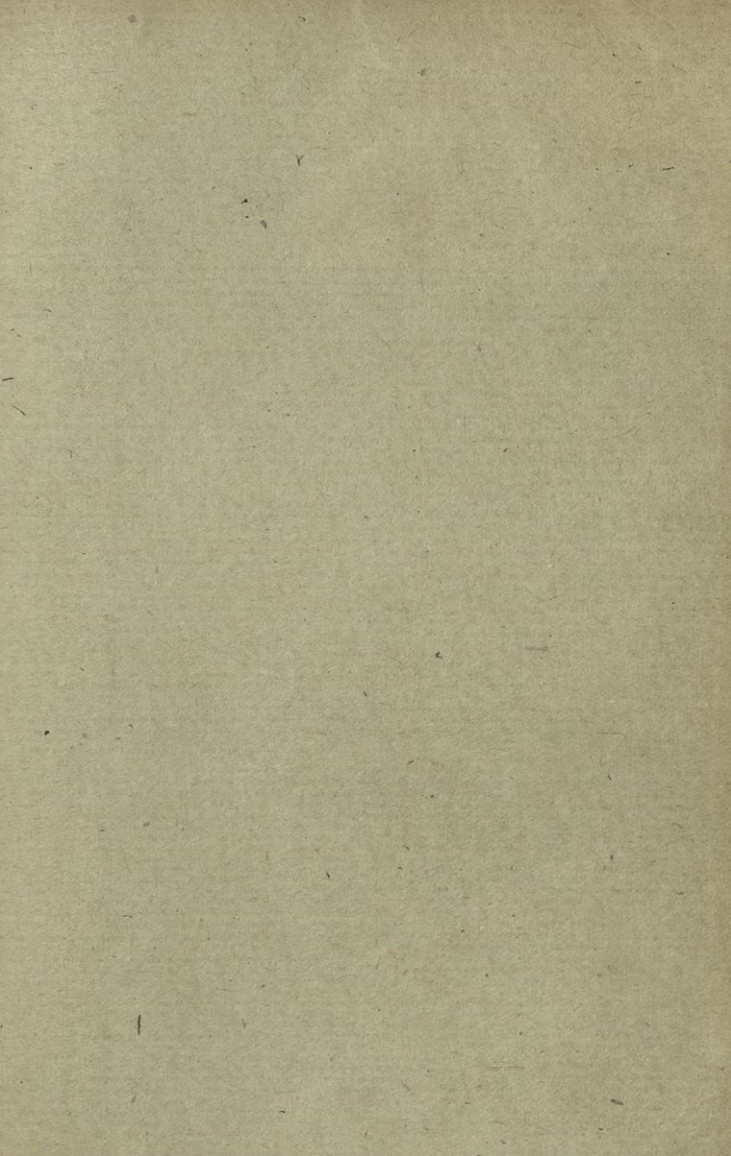
Kazenski zakon, uredil dr. J. Kavčič, vez. K 6.—.

Kazenskopravdni red (postupnik), dr. J. Kavčič, v. K 5·60.

Izvršilni red (ovršni postupnik) uredil Iv. Kavčnik. K 7.—.

Ta dela so naročajo pri „Pravniku“ in pri knjigarjih.

Ako ni dogovorjeno drugače, se pošiljajo knjige s pošto proti poštnem povzetju, tako da se k navedenim cenam priračunijo le resnični in poštni izdatki; pri naročilih do 2 K je najceneje, ako se pošlje naprej kupnina in 10 vin. poštne v gotovini ali v poštnih znamkah.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000420752

